

Utopia

1. JANUAR 2007
NR 2 • UKE 5 • 32. ÅRG.

STUDENTAVISA I TROMSØ

TSI-gruppa TULL har vært på fjelltur med påfølgende afterski

TULL I GAMLE BODEGA side 20

Øystein Djupedal får kritikk etter evalueringsrapport.

KVALITETSREFORMEN side 7

NYHETER SIDE 2   FOKUS SIDE 8   KULTUR SIDE 15   MENINGER SIDE 30   SPORT SIDE 26   NORDNORGEKANEN SIDE 32

Tilsette får studentrabattar på Kraft

Er finansiering av rabattar for tilsette utover SiTøs velferdsmidler for studenter? Riksrevisjonen stiller seg spørjande til praksisen.

NYHETER side 3

Magiske øyeblikk på Nordlysfestivalen

Tross for en del oppstyr rundt det økonomiske under årets Nordlysfestival, fikk publikum få med seg kvalitet i verdensklasse. Finske Värttina bød på

alvesang og heksehyl, mens fjorten år gamle Grace Kelly sjarmerte alle med sitt unike talent på både vokal og saxofon.

KULTUR side 16

PS-portalen
<http://ps.uit.no>

Deppa og trett?
- Få hjelp på nett!

LEDER

Statsfinansiert
luksus

Kunnskapsminister Øystein Djupedal har den siste veka fått sterk kritikk for sine ytringar om at studentar burde bruke meir tid på studia og på same tid arbeide ved sida av. Bakgrunnen for utsegnene er ei undersøking om studentane sine levevilkår som kom ut i forrige veke. I undersøkinga kjem det fram at ni av ti studentar arbeider deltid ved sida av studia. Mange politikarar og store delar av media har på det grunnlaget trekt den konklusjonen at stønaden studentar får frå Lånekassa ikkje strekk til. Velferdspolitisk ansvarleg i NSU-sentralt, Per Anders Langerød, hevdar i eit intervju (sjå side 8-9) at "det egalitære utdanningssystemet i Norge er i fare hvis man ikke øker studiestøtten." Målet hans er at alle studentar skal få utbetalt kr. 125.000 årleg frå Lånekassa.

Same veka melder studentavisa i Oslo, Universitas, at fleire hundre studentar står på venteliste for dei dyraste og mest luksuriøse hyblane hos Studentsamskipnaden i Oslo, medan over hundre billege studenthyblar med mykje lågare leige står ledige.

Det er klart at studentar er ei samansett gruppe og i ulik grad får økonomisk hjelp heimafrå. Likevel syner tala frå Oslo at låg studiestønad frå staten ikkje er den einaste årsaka til at mange studentar slit økonomisk. All den tid studentar prioriterer høg standard, vil ikkje ein liten auke i studiestønaden føre til løysing på dei økonomiske problema mange studentar har.

Det er ein fin ting ein har fått til i

Noreg; alle kan studere utan omsyn til kor ressurssterk heim du kjem frå. Når Langerød hevdar at med mindre studiestønaden aukar, vil det egalitære utdanningssystemet vere i fare, er det syting og tomme trugsmål. Dei aller fleste studentar i Norge har det godt økonomisk, og alle har tak over hovudet og mat på bordet. For som Langerød sjølv seier til Universitas: "Skal en følge opp prinsippet om lik rett til utdanning, må lån og stipend kunne dekke en liste med primærbehov." Det gjer dei i Norge i dag.

Det er alltid freistande å be om meir pengar og alle kunne vel alltid tenkje seg å ha litt meir å rutte med. Likevel er det eit faktum at skal studentane få meir pengar frå fellespotten, må einkvan andre få mindre. Kven studentpolitikarane meiner ein bør ta disse midla frå, kan eg ikkje sjå har komme fram i debatten. Vidare vil ein auke i studiestønaden måtte føre til at unge nyutdanna i framtida vil komme ut frå universitet og høgskular endå meir gjeldstyngde enn kva dei er i dag. Dette er ikkje noko som uroar studentane medan dei framleis studerer og renta er låg, men kanskje gjer politikarane oss ei teneste ved ikkje å tilby oss å større lån?

TALE SEVERINA HALSØR

Et ritual for merverdi av makt!

Salen er stor, mørk og nesten tom for luft. Det er mange mennesker her, flest menn. De fleste har svarte sokker og svarte bukser lagt i en fin press. Noen sover, noen biter negler, noen skriver handleliste. Noen lytter ivrig. Fremme på podiet står det en herremann foran en Powerpoint-presentasjon og messer i vei. Øynene er trykt inn i manuset. En sjelden gang ser han opp på publikum. Tilbake inn i manuset...

Vi befinner oss på et stort, åpent møte under en politisk konferanse. La oss se på åpne møter ved politiske konferanser som et ritual. Før det første kan ritualer defineres som kollektive. For det andre kan ritualer defineres som strukturelle sekvenser av formalisert handling, hvor formen sjelden varierer. Ofte er det ritualets form, og ikke innhold, som gir mening; det å føre videre en tradisjon, det å gjøre det "slik det alltid er gjort".

22. januar stakk jeg selv innom "Arctic Frontier Conference". På den delen av konferansen som ble kalt "Policy-Making Conference". Jeg satt i Hovedsalen ved UiTø og hørte både olje- og energiminister Odd Roger Enoksen og viseminister for naturressurser i Russland, Alexei Ivanovich Varlamov holde innlegg. Under Enoksens innlegg ble jeg overrasket over hvor mange som faktisk satt og småduppet. Da Varlamov talte var det så dårlig lydanlegg at det var vanskelig å få med seg noe av det tolken oversatte fra russisk til engelsk. Jeg anstrengte meg hardt for å skjønne det som ble sagt, for å i det hele tatt høre det. Det jeg reagerte på var at det ikke var noen tegn til sanksjoner, verken mot den søvndyssende effekten Enoksens tale hadde, mot at voksne menn faktisk satt og sov eller mot en elendig lydstrying.

Det var her jeg begynte å bli enig i definisjonen av ritualer. Det handlet

ikke så mye om innhold, men om opprettholdelse av form. Selv om lyd kvaliteten kunne si å helle mot dårlig, og selv om fremførelsen av innleggene var gruelig kjedelig, så satt der mann etter mann på trebenker med svarte sokker og svarte bukser lagt i nypress. Det som gjorde det mulig å puste igjen var at ordstyreren gjorde "en bommert". Han vek fra det forhåndsbestemte strukturelle. Han sa til Enoksen at det var 2 minutter igjen av hans taletid. Enoksen ble litt stresset, men sa han snart var ferdig. Etter noen få minutter kremtet ordstyreren smilende og beklagde. Han hadde tatt feil: Det var 10 minutter igjen av hans taletid. Det ble smålatter og en atskillig lettere stemning i salen.

De fleste er vel enige om at det ikke er her i disse store plenums møtene at de virkelige politiske prosessene foregår. De finner nok sted i krinker og kroker i kaffepausene, under sterkt adgangsregulerte møter, eller mens middager og konjakk blir fortært. Da kan en spørre seg: Hvilken mening har da disse store, åpne møtene? Et svar kan være at det er en påminnelse om et politisk fellesskap, hvor tradisjon, etikette og et hierarki blir opprettholdt. 20. januar 2007 skrev direktør for Akvaplan-niva og leder av styringsgruppa for Arctic Frontiers Tromsø i avisa Nordlys: "Målsettingen er at Arctic Frontiers skal bli den viktigste internasjonale konferansen i verden om nordområdene. Den grunnleggende ideen er noe så enkelt som at "Kunnskap skal styre riker og land." Jeg er fristet til å skifte ut ett ord: "Makt skal styre riker og land", og denne makta opprettholder man blant annet gjennom slike ritualer.

RUTH HELEN THORHEIM

Utopia

Universitetet
i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
utopia@utopia.no
www.utopia.no

Telefon: 77 64 59 00
Fax: 77 64 51 99

ANSVARLIG REDAKTØR:
Tale Severina Halsør
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR:
Jørn Normann Pedersen
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR:
Frithjof Eide Fjeldstad
kultur@utopia.no

FOTOSJEF:
Ingrid N. Halvorsen
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF:
Kristian O. Gundersen
kristian@utopia.no

IT-ANSVARLIG:
Pål Andreas Tomter
it@utopia.no

FRIVILLIGE:

Ane Elena Johansen
Benedikte Aas
Clemet Askheim
Eik Mjelva Kolstrup
Emilie Ekeberg

Finn Henning Johannessen
Ida Løken Killie
Inga B. Tøllefsen
Ingrid Sandnæs
Ingvild Buhaug

Sture Johansen
Kjersti Hellesøy
Magnus A. Holte
Magnus Dale
Marianne E. Størseth

Marie Seljehaug
Robert V. Utvik
Ruth Helen Thorheim
Therese-Merete Lindseth
Tim Dassler

Torstein Stave

Viktor Emanuel Sanden

William Martinsen

Kunstakademi til Tromsø

HÅPEFULL: Geir Tore Holm ser fram til at Kunstakademiet starter opp til høsten.

Til høsten vil 15 studenter få muligheten til å starte ved det nye kunstakademiet i Tromsø. Høgskolen lover kunstnerisk integritet og frihet.

Til høsten starter Kunstakademiet opp i Tromsø. Dette blir det fjerde akademiet av sitt slag i Norge, og vil gi en utdanning innen billedkunst. 15 studenter vil i første omgang bli tilbudt en bachelor i samtidskunst, men med tiden regner de med å kunne gi et tilbud også på masternivå. Akademiet vil ligge under Høgskolen og opprettelsen av det har vært en prosess som startet for 15 siden.

Nye ideer og ulike perspektiver
Geir Tore Holm er prosjektleder for Kunstakademiet og har arbeidet siden april i fjor med å utvikle akademiets profil og studieplan. I profilen står det: "Kunstakademiet skal utdanne kunstnere på høgt profesjonelt nivå og bidra med ny kompetanse innenfor samtidskunstfeltet. Utdanningen skal

være grunnlagt i kunstnerisk integritet og frihet." Holm mener det er et viktig poeng at dette ikke er en tegne- og maleutdanning. Undervisningen vil bære preg av å være konseptuell og idébasert. Undervisningen vil foregå i forskjellige lokaler og gjestelærere vil sørge for at studentene får med seg ulike perspektiver og nye ideer. – Vi trenger kunstnere som forholder seg aktivt og kritisk til samfunnet, sier Holm.

Mennesket i møtet med naturen
Kunstakademiet i Tromsø vil bli verdens nordligste og lokaliseringen akkurat i nord mener Holm er viktig. – Noe av det som vil vektlegges er nemlig dette med rom og at man forholder seg aktivt til stedet man oppholder seg på, forteller Holm. – Problemstillingen med mennesket i naturen er tydelig her nord, både i forhold til værforhold og primærnæringene. Med fokuset som er på nordområdene nå blir problemstillingen enda mer aktuell: hvordan går det med naturen og kulturen i en stadig mer kommersiell virkelighet, spør han.

Kunst i byen

Som et forprosjekt for oppstartingen av akademiet har Høgskolen nå et kurs som heter "Kunst i byen". – Igjen er dette med rom sentralt. Spørsmål omkring hvordan man merker kunst i byen, hva som skjer og hvordan man som kunstner kan agere lokalt, vil være sentrale, kan Holm fortelle.

Kurset består av to ukesamlinger og forelesere fra hele landet er invitert til å snakke. Da Utopia var på besøk handlet det om grafitti og senere skal det handle om sosiologi. Studentene vil bli tatt med på byvandring for å se hvordan kunsten fungerer i byen. De skal også lage et kunstprosjekt, enten alene eller i gruppe.

Tøff utdanning

Ida Walenius er en av studentene som er med på Høgskolens forprosjekt og leder for Kunstlosjen, som er en arena for uavhengige kunstnere i Tromsø. Hun har store forventninger til det nye Kunstakademiet. – Her i byen er det ikke noe særlig miljø for unge kunstnere. Det er gjerne slik at man flytter ut av byen for å kunne drive med kunst, sier hun

Hvorvidt Ida kommer inn på Kunstakademiet her i Tromsø er enda usikkert da søknadsfristen ikke er før 15. april, men hun har likevel gjort seg opp noen tanker rundt å være student ved et helt nytt akademi. – For det første kan det å ta en kunstutdanning være det samme som å utdanne seg til arbeidsløshet. Det er en tøff utdanning, og du er på ingen måte garantert en jobb i ettertid. Om kvaliteten ved et helt nytt akademi er god nok er også et spørsmål. De første studentene blir jo en slags prøvekaniner, sier hun før hun likevel slår fast: – Det er en utrolig stor ting som skjer nå.

Geir Tore Holm er også sikker på at kunstakademiet vil ha stor betydning for Tromsø. – Kunstakademiet vil bli et viktig element for kulturlivet her. Kunststudenter er engasjerte folk. Som kunstner handler du, og er synlig. Dette vil Tromsø merke, sier han.

**KJERSTI HELLESØY
KJELL STURE JOHANSEN (FOTO)**

Notiser

Ingen pensjonspoeng for studier?

NSU mener regjeringen motsier seg selv når de går imot et forslag om pensjonspoeng for høyere utdanning. – NSU har hatt møter med Arbeid- og inkluderingsdepartementet hvor de langt på vei har vært enige med oss at det er nødvendig å innføre pensjonsopptjening for studenter. Derfor er det overraskende at de nå går tilbake på dette, sier leder i NSU, Jens Maseng. (Universitas)

Norge med i EUs nye utdanningsprogram

Regjeringen vil at Norge skal delta i EUs nye utdanningsprogram for livslang læring. Samarbeidet er verdens største på sitt område, med en samlet økonomisk ramme på nærmere sju milliarder euro for perioden 2007 til 2013. Programmet skal først og fremst bidra til økt utveksling, samarbeid og mobilitet mellom utdanningssystemene i Europa og består av 31 land. (Kunnskapsdepartementet)

Første kvinnelige økonomiprofessor

Claire Armstrong er ansatt ved Norges fiskerihøgskole (NFH) som den første professoren i økonomi utnevnt ved Universitetet i Tromsø. Armstrong tror årsaken til at faget har så få kvinner er at de rett og slett ikke har så mange å rekruttere. – Økonomi er det samfunnsfaget som er nærmest knyttet til realfag, og det var tradisjonelt ikke veldig tiltrekkende for kvinner, sier hun. (Tromsøflaket)

Nye uroligheter i Libanon

Det brøt ut nye uroligheter i Beirut, Libanon forrige uke da opposisjonelle og grupper som støtter regjeringen demonstrerte i gatene. Minst to studenter er drept etter at kamper brøt ut på området til det arabiske universitetet i byen. (NRK)

Ublyge legestudenter slikker rotter

Legestudentene ved Universitetet i Oslo innviet i forrige uke sine nye kolleger med en stor fest. De eldre studentene hadde laget en hinderløype hvor oppgavene stort sett dreide seg rundt nakenhet og berøring i tillegg til ting som å slikke en rotte. Fadderne reagerer nå med trusler mot de ferske studentene som gikk til media med saken. (NRK)

Si din mening:

Kronikk max 5000 tegn inkl mellomrom
Kommentar max 3000 tegn inkl. mellomrom
Debattinnlegg max 2500 tegn inkl. mellomrom.

Tips oss!

De to beste tipsene blir dette semesteret belønnet med en premie!

Redaksjonsmøte

Mandag 08.01.2007 kl 16:15 på desken i Teorifagsbygget, rett ved Bodegaen.

NYHETER | SAMSKIPNADEN

Tilsette nyt godt av studentsubsidiar

STUDENTVELFERD: Brukar SiTø studentane sine knappe velferdsmidlar til å finansiere andre si treningsavgift?

Tilsette ved Universitetet og Høgskolen i Tromsø held fram med å få store rabattar på trening på Kraft trass i at Riksrevisjonen stiller spørsmål ved praksisen.

Det kjem fram i "Riksrevisjonens kontrollrapport for budsjetterminen 2005. Rapporten understrekar at "det er i tilskuddsbrev ved tildeling av offentlig støtte stilt kriterier om at midlene skal anvendes til studentvelferd."

Studentsamskipnaden i Tromsø er ei privat verksemd som driv etter lov om samskipnadar og får årleg over 6 millionar i offentlig stønad.

På idrettshallen Kraft betaler dei tilsette ved Universitetet og Høgskolen 35 prosent mindre enn eksterne brukarar. Riksrevisjonen stilte i november i fjor spørsmål ved om reduserte satsar for andre enn studentar på samskipnadene sine treningssenter er i samsvar med samskipnadane sitt formål.

Motstridande signal

Trass i konklusjonen frå Riksrevisjonen går det i følgje administrerande direktør

i Studentsamskipnaden i Tromsø, Ben Schei, ikkje studentvelferdsmiddel med til å subsidiere dei rimelege satsane for tilsette. Den finansielle stønaden som gjer rabattane mogleg kjem frå anna hald og med andre føresetnader.

– For å få Kraft til å gå rundt får vi 1 million i stønad frå Universitetet og Høgskolen i året. Det er difor naturleg å la dei tilsette ved desse institusjonane få trene rimelegare der, seier Schei.

Styret i Samskipnaden vedtok likevel på forrige styremøte å redusere satsane for studentar medan dei auka prisane for tilsette og eksterne brukarar. På den måten er no skilnaden mellom eksterne brukarar og tilsette på 35

prosent, ein nedgong frå dei 40 prosent den var då rapporten vart skriven. – Ved å endre prisane på denne måten meiner eg vi sender ut eit viktig signal, seier Schei. – Vi ønskjer å vri samansettinga av dei som brukar Kraft til fleire studentar og færre tilsette og eksterne.

Kraft, som er heileigd av Samskipnaden, har heilt sidan opninga slite med underskot og er framleis i ein vanskeleg økonomisk situasjon. – Det er ikkje

nokon god butikk, stadfester Schei. *Ville det ikkje lette den finansielle situasjonen om ein gjekk bort i frå subsidierte prisar for dei tilsette?*

– Det er jo litt som med skatt. Skal ein få ein reell auke i inntekter, må ein skattlegge den store middelklassen og ikkje dei få, rike. På same måten vil det ikkje hjelpe på den vanskelege økonomiske situasjonen på Kraft om vi auker prisane for dei tilsette når storparten av dei som brukar treningshallen er studentar.

– Prinsipielt feil

– Prinsipielt er det ikkje rett at ein brukar av studentar sine pengar til å subsidiere treninga til dei tilsette, seier Morten Weea, nestleiar og ansvarleg for velferdspolitiske spørsmål i studentstyret på Universitetet i Tromsø.

For tida er det 1600 registrerte brukarar av Kraft, av dei er om lag 120 tilsette. – Eg meiner likevel ikkje det er problematisk i praksis. Så lenge høvet mellom studentar og tilsette held seg rundt det nivået vi har i dag, ser eg ingen grunn til å gjere noko, seier Weea og held fram: – 5 prosent er ein grei prosent. – Tvert i mot trur eg studentane nyt godt av denne ordninga. Når dei tilsette kan trene for ein rimeleg penge fører det til at fleire trener og held seg i form. På den

måten får studentane meir opplagde og gladare forelesarar og slepp nokre av utgiftene høgt sjukefråvær fører med seg, avsluttar Weea.

DETTE ER SAKA:

Riksrevisjonen stiller i sin siste rapport spørsmål ved at studentsamskipnader, som mottek stønad frå det offentlege under føresetnad av at midla går til studentvelferd, gir store rabattar på sine treningssenter, òg til ikkje-studentar.

Studentsamskipnaden i Tromsø held fram med praksisen, men har likevel redusert rabattar til ikkje-studentar etter at rapporten kom ut.

Studentstyret ved Universitetet i Tromsø meiner praksisen er grei.

Årsprisar på Kraft for 2007:

Studentar:	1.580,-
Tilsette:	2.000,-
Eksterne:	3.100,-

TALE SEVERINA HALSØR
(ARKIVFOTO)

Oljeutvinning med miljøperspektiv?

21. til 26. januar ble Artic Frontiers Conference arrangert i Teorifagsbygget med flere hundre deltagere. Ambisjonene er at dette skal bli et årlig arrangement.

USAs ambassadør til Norge, den russiske viseministeren for naturressurser, den norske olje- og energiministeren og flere norske og utenlandske forskere. Dette var bare noen av foredragsholderne under Artic Frontiers Conference, som ble avholdt ved Universitetet i Tromsø 21. til 26. januar. – For å satse på nordområdene er det sentralt å utvikle forskning og utdanning i nord. Denne konferansen bidrar til dette, sier Jarle Aarbakke, rektor ved Universitetet i Tromsø til Bladet Tromsø.

Samarbeid med Russland?

Et viktig ledd i regjeringens nordområdesatsning er samarbeidet med Russland. Likevel poengterte Russlands viseminister for naturressurser, Alexei Varlamov, at store deler av russisk sokkel vil være reservert for russiske selskaper. Samtidig fortalte han også at norske selskaper er blant de mest profesjonelle i verden og at samarbeid med norske aktører har gitt gode resultater tidligere. Når det gjaldt spesifikke prosjekter mellom Russland og Norge, hadde Varlamov og Norges olje- og energiminister Odd Roger Enoksen, lite konkret å komme med.

Globalt energibehov

Odd Roger Enoksen kunne i sitt foredrag fortelle at så mye som 25 prosent av verdens uoppdagede petroleumsressurser kan ligge i nord. – Norge har et behov for å møte det økende energibehov i verden

ved å utvinne våre ressurser, forteller ministeren til de omlag 300 fremmøte. Ministeren presisterte at enda Norge skal øke utvinningen av ikke-fornybare energikilder i nord, må dette skje på en bærekraftig måte og med hensyn til de store miljøutfordringene. – Norske oljeselskaper stilles overfor svært strenge miljøkrav. Nullutslipp er en forutsetning for utvinning, sier han.

– Ledende på miljøteknologi

Videre trekker Enoksen fram CO₂-rensingen på gasskraftverket på Mongstad, som skal være på plass i 2012, som et tegn på at Norge er ledende på miljøteknologi. – Det er mulig å styrke energiutvinningen i Norge samtidig som man sloss mot klimaendringene. Miljøperspektivet er alltid integrert i Norges energipolitikk, kunne Enoksen fortelle etter konferansen.

Miljøets mann?: Olje- og energiminister Odd Roger Enoksen mener oljeutvinning i nord må ha et miljøperspektiv.

JØRN NORMANN PEDERSEN
RUTH-HELEN THORHEIM (FOTO)

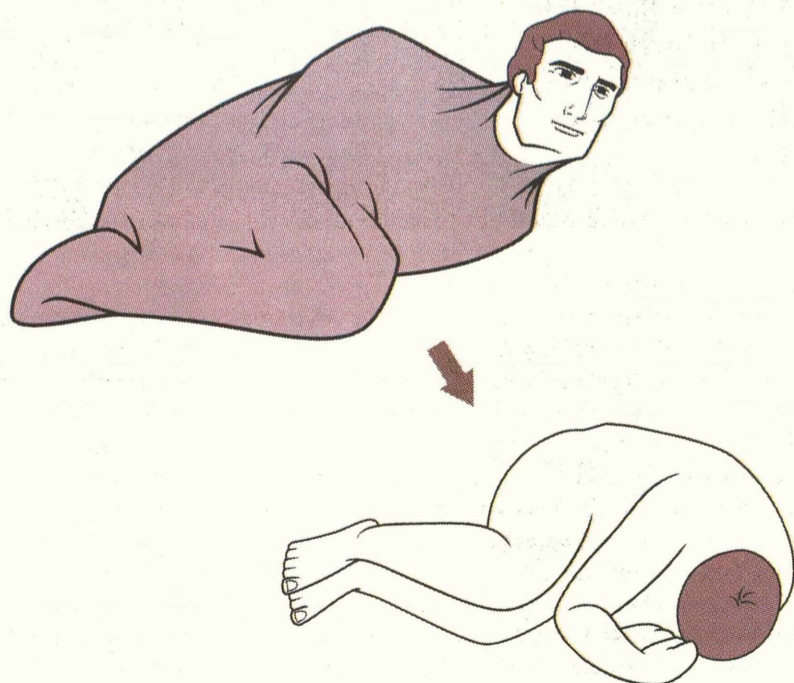
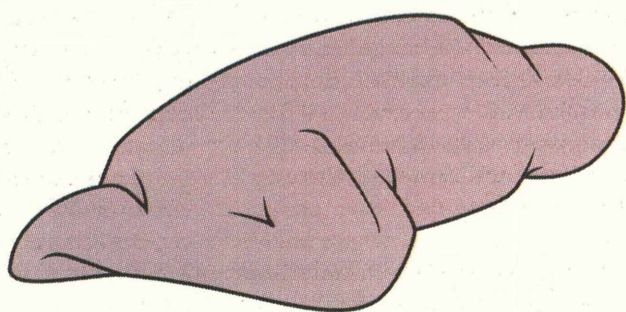
Sliter du med opptaksprøvene til Westerdals?

– ENKLE ØVELSER SOM KANSKJE FÅR DEG PÅ NYE TANKER

øvelse:

10 GJENFØDELSE

Gjenskap din egen fødselsdag ved hjelp av pose og tau. Kryp ned i en pose av plast - noenlunde tilpasset din egen kroppsstørrelse, snurp igjen så det kun er en liten åpning på sekken (ca 20 cm), og knyt godt til. Press deg selv ut gjennom det lille hullet, ta tiden til hjelp. Bli så liggende en liten stund i fosterstilling, før du igjen tar fatt på oppgavene.

For flere inspirasjonsøvelser se:

stårfast.no

Husk søknadsfrist 12. mars

NYHETER | VERDEN

News in Brief

Student welfare funds to finance employees' discount?

The Office of the Auditor General questions Samskipnadens in Tromsø's (SiTø) practice in giving discount to University in Tromsø and Tromsø University College employees at the gym Kraft. Ben Schei, CEO of SiTø, says the funds that finance employees' discount comes from other sources than the ones designated for student welfare financing. Morten Weea, welfare coordinator in the Student Board at the University, says it's principally wrong for SiTø to fund benefits for employees, as it's a student welfare organization. – However, the amount of employees that take advantage of this offer, is very limited. Also I think it's benefactor for the students to have lecturers that are in shape and good mood, Weea says.

Students poorer than before

A new report from Statistics Norway (SSB) about students situation in 2005, concludes that students are poorer in 2005 than they were in 1998. The report also shows that 9 out of 10 students work in addition to their studies, which means that the goal of restoring the full-time students is long from accomplished. – It's a valuable experience to have a job while studying, at the same time we see that not every student has this opportunity. We mean that it should be possible to study full-time in Norway, and the Government's goal is to raise the student funding in the future, says Per Botolf Maurseth from the Ministry of Education and Research.

International seminar about Somalia

Thursday the 1st of February, International Seminar launches its first seminar this winter. Peter M. Johansen, foreign journalist in the paper Klassekampen will talk about the current situation in Somalia. – After the dictator Siad Barre was overthrown in 1991, Somalia was plunged into anarchy, with different warlord factions rivalizing for power, resulting in a bloody and destructive civil war, Johansen says. Somalia has not had an effective government since Siad Barre, and in late 2006 the Islamic Courts Union (ICU) seized the capital of Mogadishu. War then broke out between the ICU on one side and The Transitional Federal Government of Somalia, founded in Kenya in 2004, and the Ethiopian armed forces on the other side. – The US has also been heavily involved in the conflict under the pretense of their "War on Terror", claiming the ICU has connections to al-Qaeda, resulting in hundreds of civilian casualties from US bombings, Johansen says.

Somalia i fokus på Kulturhuset

AFRIKA PÅ DAGSORDEN: Internasjonalt Seminar setter 1. februar fokus på konflikten i Somalia.

Årets første Internasjonale Seminar tar sikte på et dypdykk i internasjonale konflikter når Peter M. Johansen, utenriksjournalist i Klassekampen, skal snakke om situasjonen i Somalia.

Landet har siden 1991 i praksis vært et anarki, uten en sentralmakt og med krigsherrer som deler landet etter klanlojalitet i en brutal borgerkrig over ressurser, smugling og beitemarker. I 1991 gikk en front inn i hovedstaden Mogadishu, og kastet den daværende presidenten Mohamed Siad Barre, som hadde sittet ved makten i 22 år. Kort tid etter sprakk fronten, og urolighetene spredte seg utover hele landet.

Klanlojaliteten hersker

Somalia, med rundt 8 millioner innbyggere, har en historie med sult og turbulent styring de siste tiårene. Helt nord i Somalia er ikke konfliktene like intense, og der har Somaliland erklært seg som en egen stat, selv om ingen andre land har anerkjent selvstendigheten deres. – Selv om Somalia er det mest etnisk homogene landet i Afrika, er det klanlojalitet som deler landet, sier Peter M. Johansen på telefon fra Oslo.

Uforutsigbare krigsherrer

Den nåværende situasjonen i Somalia er et puslespill av større og mindre makter som hevder ulike interesser i det borgerkrigsherjede landet. Johansen forteller at folk for ett års tid siden for

alvor så seg lei på de uforutsigbare krigsherrerne som ruset seg og gjorde det farlig for folk å bevege seg i gatene. Derfor sponset lokale forretningsfolk Islamske Domstolenes (Islamic Courts Union) strenge lover, og gjorde blant annet khat ulovlig, noe som bidro til å føre til ro og orden. – Folk i Somalia er drittlei krig og vold, så den roen og ordenen de Islamske Domstolene brakte med seg ble applaudert, selv om det ikke er noe entydig bilde av den folkelige støtten, sier Johansen.

Interimregjering uten makt

Domstolene klarte å ta over hele landet bortsett fra Baidoa, byen der interimregjeringen holder til. Da rykket Etiopia inn i Somalia med sin hær, og drev militsen fra domstolene tilbake. – Presidenten i Etiopia er interimregjeringens allierte, og han vil ikke ha et islamsk styre i Somalia fordi urolighetene da kan spre seg til islamske grupper i Etiopia, sier Johansen. Videre forteller han at USA bruker sin "krig mot terror" som begrunnelse for sin offensiv mot de Islamske Domstolene. – Dette er fordi de ønsker kontroll over området, som er svært viktig for å styre oljetransporten fra Midtøsten via Rødehavet. I tillegg har USA et mål om at 20 prosent av all oljen de importerer i 2050, skal komme fra Vest-Afrika, sier han.

Umulig å spå om fremtiden

Johansen sier det er en halsbrekkende øvelse å spå om Somalias fremtid, men er det én ting som er sikkert, er det at befolkningen ikke ønsker mer krig og vold. Det store spørsmålet blir om interimregjeringen klarer å holde sammen. Siden 1991 er nemlig dette det

14. forsøket på å stable en regjering på beina.

Maktkamp går utover uskyldige

Ahmed Redman Wazame, som er talsmann for det somaliske miljøet i Tromsø, skal komme med innspill på Internasjonalt Seminar på torsdag. Han anbefaler særlig studenter fra Fredssenteret å komme på debatten. – Dette er en maktkamp som går ut over uskyldige folk som bare ønsker fred, sier han. Wazame er kritisk til USAs bombetokter som de hevder er en del av jakten på al-Qaeda. Han forteller at mange har pekt på at USA ikke har noen bevis for at de Islamske Domstolene har noe med al-Qaedas internasjonale terrorisme å gjøre, men likevel dreper de hundrevis av sivile i luftangrep i Somalia. – Hvem stilles til ansvar for disse drapene, og hvorfor er det ingen land som sier fra om at dette er galt, spør Wazame avslutningsvis.

INTERNASJONALT SEMINAR

Internasjonalt seminar et informasjons- og debattforum i Tromsø, som avholdes torsdager klokken 20.00 på Teaterloftet på Kulturhuset. Det er et samarbeid mellom byens humanitære organisasjoner, solidaritetsorganisasjoner og studentorganisasjoner. Det koordineres av FN-sambandet og Nord og Senter for miljø- og utviklingsstudier (SEMUT) på Universitetet i Tromsø.

Foreløpig program:

1.februar: USA og krigen i Somalia
8.februar: Tett hullet i bistandsbøtta – om skatteparadiser (regi: ATTAC)

EIK MJELVA KOLSTRUP
JØRN NORMANN PEDERSEN (FOTO)

Mindre tid til forskning

FÆRRE HELTIDSSSTUDENTER: Kvalitetsreformens ambisjoner om flere heltidsstudenter er ikke realisert, melder en ny evalueringsrapport.

Mer undervisning de siste årene kan få konsekvenser for forskningen, viser en ny evaluering av Kvalitetsreformen.

I forrige uke ble den endelige evalueringsrapporten av Kvalitetsreformen offentliggjort. Rapporten viser både positive og negative følger av reformen: Studentene får mer undervisning, evaluering og veiledning, blant annet gjennom oppgaveskriving. Men dette krever mer tid fra universitetets ansatte, og kan derfor gå ut over forskningen.

Endring i undervisningsstrukturen

– En av de største endringene vi har trukket frem, er at det har skjedd relativt betydelige endringer i undervisningsstrukturen, sier Per Olaf Aamodt. Han er en av forskerne som har arbeidet med evalueringsrapporten. – Vi ser betydelige endringer i den grad at det er mye mer veiledning og evaluering nå enn før, og det har også blitt mer undervisning. Studentene har mer oppgaver å skrive, noe som gir dem positiv skriveøvelse og bedre oversikt over hvordan det går i faget. Dette er en viktig endring og i tråd med Kvalitetsreformen intensjon.

Rapporten viser derimot ikke om kvaliteten på undervisninga har blitt bedre. Likevel mener forskerne bak rapporten at det er grunn til å tro at kvaliteten har økt siden det blir avlagt

flere studiepoeng nå enn før.

På bekostning av forskning?

Mer undervisning, evaluering og veiledning har imidlertid en bakside, forteller Aamodt. – Dette er svært arbeidskrevende for de ansatte ved universitetene, og dette kan gå ut over de ansattes forskningsarbeid. Vi har ingen fullstendig oversikt over forskningen etter Kvalitetsreformen, men det er grunn til bekymring, sier han. Videre påpeker han at man ikke skal se overveiende negativt på ting foreløpig. – Husk at reformen bare er litt over tre år gammel, og det vi ser nå er bare tidlige resultater. Foreløpig kan vi bare identifisere tendenser og visse endringer.

Ikke flere heltidsstudenter

Et av målene til Kvalitetsreformen var å få flere heltidsstudenter. Det viser seg likevel at ni av ti studenter jobber ved siden av studiene. Hvilke tiltak bør gjøres for å flere heltidsstudenter? – Studentene jobber ikke mer med studiene nå enn før, men annerledes. Det kan være positivt. Jeg tror det er begrensa hvilke endringer som skjer hvis studiestøtta går opp. Nå kan man overleve på studiestøtta, men de fleste studenter velger jobb ved siden av slik at de har mer å rutte med. Denne tendensen tror jeg vil fortsette selv om studiestøtta går opp, sier Aamodt, og legger til at han ikke ser noe problem i at studenter jobber ved siden av studiene, så lenge de også får tid til studiene. – Studiestøtta må være på et fornuftig nivå. Studentene er en veldig mangfoldig gruppe med mangfoldige utgifter. Idealet om heltidsstudenten er en tenkt person, og symboliserer ikke det mangfoldet

studentene representerer, avslutter Aamodt.

Eksamen er som bingo

Magnus Gjerde og Bjørn Claussen går begge på Fredsstudiet ved Universitetet i Tromsø. De har både positive og negative erfaringer av Kvalitetsreformen. – Oppgaveskriving er en fin måte å lære å bygge opp argumenter på, sier Magnus. – Det er mer positivt med oppgaveskriving enn vanlig eksamen. Vanlig eksamen er nesten som å spille bingo. Selv om du har lest godt til eksamen, kan det hende du får spørsmål om noe du ikke kan så godt. Eller du har lest lite, og er heldig og får spørsmål om noe du kan. På en hjemmeeksamen kan man gå dypere i stoffet, mener Bjørn.

Magnus mener likevel det ikke bare er positivt med mer oppgaveskriving. – På bachelornivå blir en oppgave mer en belastning fordi systemet ikke fungerer. Man får ikke den oppfølgingene man skal ha, noe som er veldig viktig. På mastergrad er det bedre, her kan vi lettere kreve mer oppfølging, sier han.

Ønsker mer studiestøtte

Hva mener dere om studiestøtta? Er den tilstrekkelig til at man kan være heltidsstudent? – Studiestøtta er for lav, hevder de to studentene. – Stipend og lån utvikler seg ikke med pristigningen. Nå er det mye utgifter, men lite penger. I tillegg vil man gjerne være sosial av og til, men det koster, sier Bjørn. – Dersom studentene skal jobbe mer med studiene, må også studiestøtta økes. For å kunne spise en grei middag hver dag, er

det ofte nødvendig med jobb ved siden av studiene, sier Magnus, som selv jobber.

Rom for forbedringer

Bjørn er skuffet over at reisestipendet er tatt vekk. – Jeg er fra Bergen, og turen til Tromsø blir dyr. Uten reisestipendet tror jeg mange studenter trekker til studiesteder som er nærmere hjemstedet deres.

Begge to er enig i at de egentlig har det ganske godt som studenter. – I forhold til andre land har norske studenter det veldig bra, sier Magnus. – Ja, lånekasseordningen er veldig bra, men det er mye som kan forbedres. For eksempel en tannlegeordning. Som student blir en tur til tannlegen veldig dyrt, avslutter Bjørn.

DETTE ER SAKEN

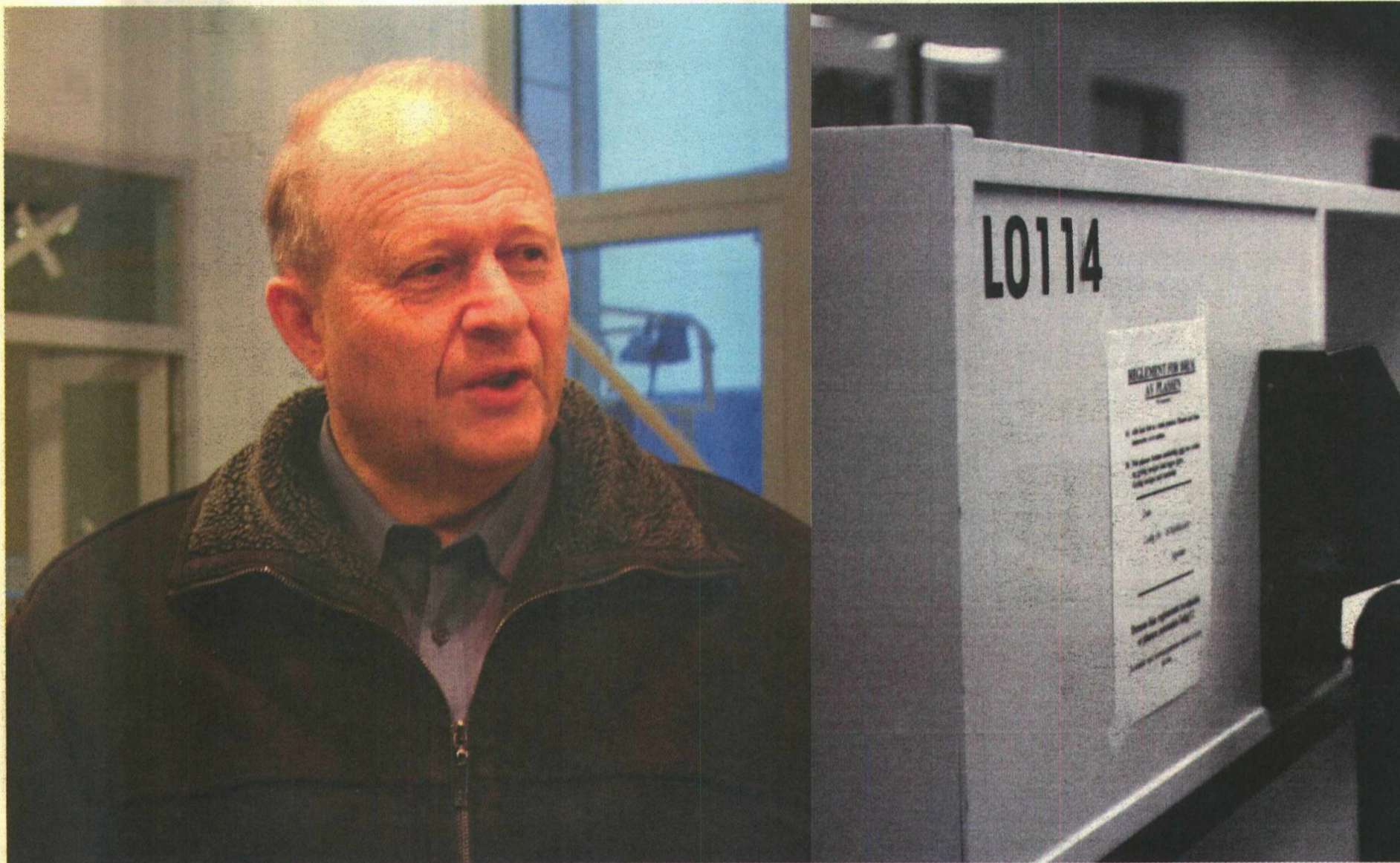
Forrige uke kom den endelige evalueringsrapporten av Kvalitetsreformen. Rapporten slår på langt vei fast at implementeringen av reformen er delvis mislykket. Det er usikkert i hvor stor grad man kan snakke om en kvalitetsøkning i studiet. Rapporten slår også fast at heltidsstudenten langt fra er en realitet. I en rapport utgitt av Statistisk sentralbyrå (SSB) slås det fast at 9 av 10 studenter jobber ved siden av studiene.

BENEDIKTE AAS
(ARKIVFOTO)

FOKUS

Studentene har dårlige

BARNEHAGEMINISTER?: Odd Einar Dørum mener Djupedal må ta tilbake tittelen som kunnskapsminister.

En ny rapport viser at studentene har større økonomiske problemer nå enn tidligere, og flere studenter enn noensinne jobber ved siden av studiene. Heltidsstudenten er langt fra en realitet.

På oppdrag fra Kunnskapsdepartementet la Statistisk sentralbyrå (SSB) i midten av januar i år fram en undersøkelse av studentenes levevilkår i 2005. Undersøkelsen viser at den gjennomsnittlige student har nesten like mye å rutte med som jevnaldrende yrkesaktive. Dette forutsetter imidlertid at studentene jobber minst 15 timer i uka, altså en 40 prosent deltidsstilling i tillegg til studiene. Den samme undersøkelsen viser at 9 av 10 studenter jobber deltid ut over studiene, og at norske studenter gjennomsnittlig mottar 20 000 kroner i økonomisk støtte hjemmefra.

45 timers arbeidsuke

Gjennomsnittstudenter bruker 30 timer i uka på studiene sine, noe som betyr at studenter med deltidsjobb har over 45 timers arbeidsuke. – Gledelig, sier

kunnskapsminister Øystein Djupedal, som mener studentene på denne måten får verdifull arbeidserfaring. Samtidig sier også kunnskapsministeren i en kommentar til VG at 30 studietimer i uka er for lite, og han skulle gjerne sett at studentene svettet ytterligere timer i uka med nesa i pensumlitteraturen. – Helst skulle jeg sett at studentene tilbrakte minimum 37,5 timer på studiene sine i uka.

– Fullstendig skivebom

Velferdsansvarlig i Norsk studentunion (NSU), Per-Anders Langerød, mener Øystein Djupedals utspill er fullstendig skivebom. – Det er feil å fokusere på gjennomsnittstall for hvor mye tid studenter skal bruke på studier i uka, når rammene og forutsetningene for å være heltidsstudent ikke er tilstede, mener Langerød.

Han er heller ikke videre imponert over regjeringens økning av studiestøtten fra 80 000 til 81 400 i året. – 80 000 har stått stille siden 2002 og tilsvarer ikke på noen måte prisstigningen ellers i samfunnet. Det er sant at årets indeksregulering av studiestøtten er en økning i statsbudsjettet, men ser man på betydningen av dette for den enkelte student, er den svært liten, fortsetter

han og poengterer at studenter faktisk er fattigere i år enn i 2002.

Krever økning til 125 000

NSU mener den årlige studiestøtten må økes tilsvarende 2G, dvs. 125 000 kroner, for at tanken om heltidsstudenten skal være realiserbar. – Dette er det endelige målet. Man vil da nærme seg forbruksgjennomsnittet for ungdom, som er målt mellom 137 000 og 140 000 i året, sier Langerød. Han mener det egalitære utdanningssystemet i Norge er i fare hvis man ikke øker studiestøtten. – Hva med dem som ikke har tid og anledning til å ha deltidsjobb, eller har ressurssterke foreldre? Alle skal ha lik rett til å studere og begynne på høyere utdanning.

Halvparten av dem som jobber deltid, jobber fordi stipend og lån ikke strekker til. Da brukes disse arbeidskraftene på Rema og Rimi istedenfor på studiene, noe som går ut over resultatene, poengterer Langerød og mener dagens system stiller studenter fra ressurssterke familier med god økonomi i første rekke.

Per Botolf Maurseth, statssekretær i

Kunnskapsdepartementet, mener at Lånekassen og det at man ikke har studieavgift på høyere utdanning i Norge, er kraftige virkemidler for å styrke det egalitære utdannings-Norge. – Samtidig er vi enige med NSU i at det kan være behov for å forbedre utdanningsstøtten i Norge, men det er budsjettspørsmål jeg ikke kan gi noe konkret svar på nå, sier han.

Heltidsstudenten ikke realisert

– SSBs rapport indikerer at implementeringen av Kvalitetsreformen har kommet for kort når det gjelder å realisere heltidsstudenten, sier Odd Einar Dørum, stortingsrepresentant for Venstre og medlem av utdanningskomiteen.

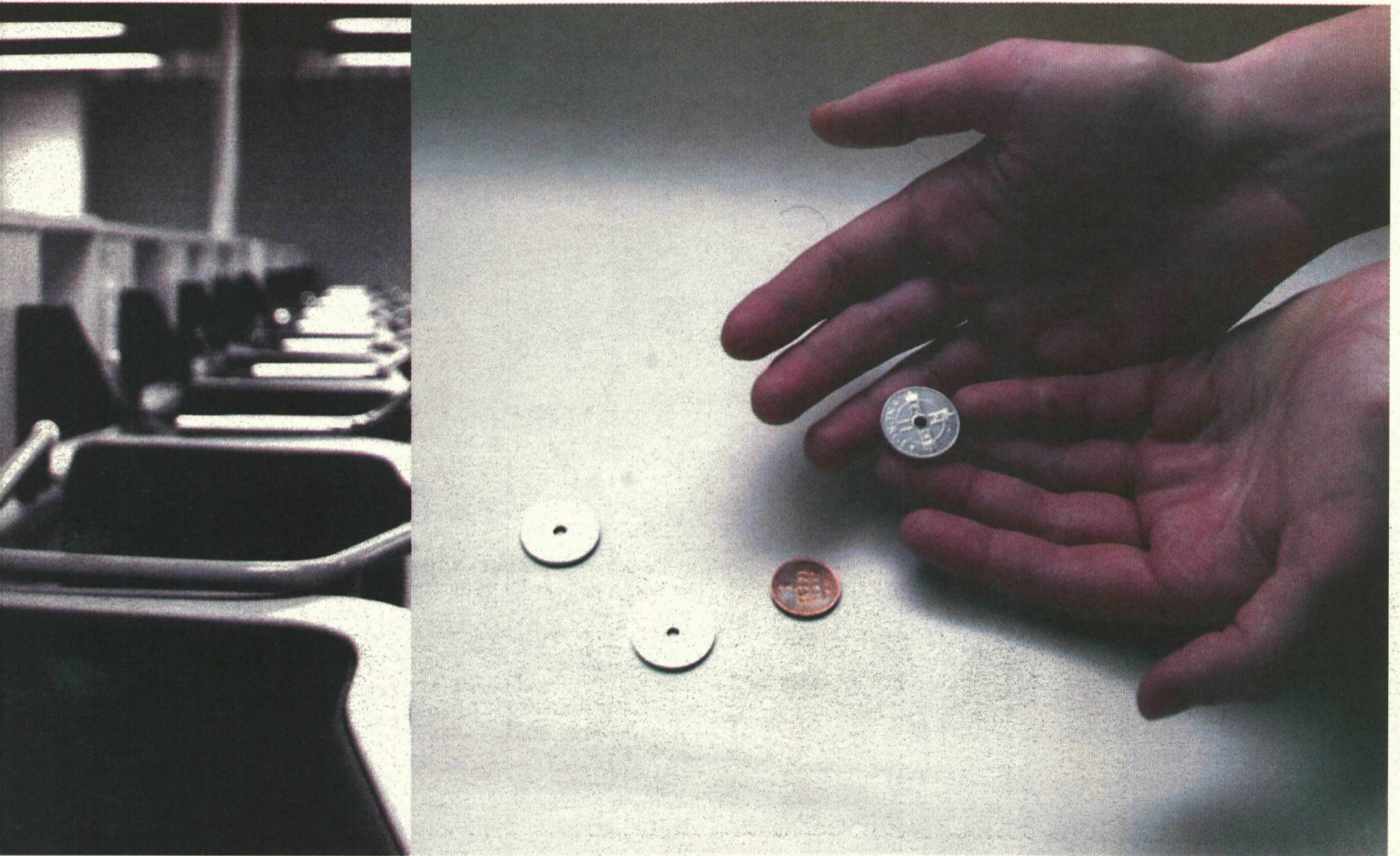
Dørum mener regjeringen og spesielt Øystein Djupedal har en stor utfordring foran seg. – Djupedal må for alvor ta tilbake tittelen som kunnskapsminister, etter å kun ha fungert som barnehageminister den siste tiden, sier Dørum.

Dørum mener at regjeringens kutt i studentbarnehager er et slag i baugen for heltidsstudenten. – Det er uforståelig for meg at regjeringen i det forrige statsbudsjettet kuttet i midler øremerket

” Dagens studiestøtte gir ikke grunnlag for noe høy levestandard

re økonomi

til drift av studentbarnehager og skviser støtten til studentsamskipnadene. Dette svekker mulighetene for realiseringen av heltidsstudenten, sier Dørum og roser tiltaket fra Tromsø kommune for å dekke opp for kuttene til studentbarnehager i statsbudsjettet. Avslutningsvis sier Dørum at det også er viktig med økning i studiestøtten og stipendandelen for at heltidsstudenten skal kunne bli en realitet. – Rapporten fra SSB viser at Djupedal må ta en aktiv rolle som kunnskapsminister og sikre at målsetningen bak Kvalitetsreformen blir gjennomført, avslutter han.

Per Botolf Maurseth er ikke enig med Dørums betraktninger. – Jeg vil minne om at den forrige regjeringen, aktivt støttet av Dørum, var mindre offensive enn oss når det gjelder økning av studiestøtten. Ellers vil jeg si at vi er stolte av den reformen i barnehagesektoren Djupedal har ledet an, som innebærer at alle barn i Norge skal ha rett til barnehageplass, sier han.

Reagerer med vantro

Kristian Rødum fra Tromsø studerer til sivilingeniør i energi- og miljøfag ved NTNU i Trondheim. Han mener dagens underfinansiering av norske studenter spesielt går utover de som studerer

arbeidskrevende realfag. Selv bruker han ca. 40 timer i uka på studiene sine. – Jeg har verken tid eller anledning til å jobbe ved siden av studiene og jeg er overbevist om at dette ville gått sterkt utover resultatene mine. Rødum forteller at han i fjor hadde to jobber gjennom hele sommerferien. – Jeg sto opp klokka tolv om kvelden, gikk med avisa til i 5-tida på morgenen før jeg sov en time i bilen. Deretter gikk jeg på jobb fra åtte til fire, før jeg dro hjem og la meg igjen. Slik holdt jeg på i to måneder. Disse pengene har jeg så spart og porsjonerer dem jevnt ut over året for å få endene til å møtes, sier han.

Rødum reagerer med vantro når han konfronteres med Djupedals ønske om at studenter skal jobbe 37,5 timer i uka med studiene sine, i tillegg til å jobbe 40 prosent deltidsstilling.

– Det faller jo på sin egen urimelighet. Det sier seg selv at det blir utrolig vanskelig for en student å ha over 50 timers arbeidsuke. Det er jo dømt til å drepe alt av studiegleder og livskvalitet, samtidig som det utvilsomt vil påvirke resultatene i en negativ retning. – Jeg håper regjeringa innfrir sitt valgløfte om å øke reisestipendet til det beløpet det lå på i 2004, slik som de lovde før valget, avslutter han.

– Mulig å være heltidsstudent

Pet Botolf Maurseth mener det skal være mulig å være heltidsstudent i Norge med dagens studiestøtte. – Dagens studiestøtte gir ikke grunnlag for noe høy levestandard, likevel mener vi det skal være mulig å være heltidsstudent. Rom for forbedringer er det imidlertid. Dette er grunnen til at vi i de to siste budsjettforslagene har justert satsene fra Lånekassen i tråd med prisstigningen. Når det gjelder ytterligere økning er det som sagt et budsjettspørsmål, sier Maurseth.

Evaluering av Kvalitetsreformen

Maurseth sier regjeringen er i gang med å vurdere evalueringsrapporten av Kvalitetsreformen som kom forrige uke. – Utfordringene gjelder særlig gjennomstrømningen i studiene, ansattes tid til forskning, realisering av heltidsstudenten og internasjonalisering av høyere utdanning i Norge. Vi er i gang med en vurdering av disse punktene med bakgrunn i evalueringsrapporten. Når det gjelder konkrete forslag, er dette noe vi vil komme tilbake til i Stortinget med forslag om tiltak for forbedringer, avslutter Maurseth.

DETTE ER SAKEN

Statistiske sentralbyrå (SSB) har nylig utgitt en rapport om studentenes levevilkår for 2005. Rapporten slår fast at studenter er fattigere i dag enn i 1998. Den indikerer også at Kvalitetsreformens ambisjoner om å gjenreise heltidsstudenten ikke er realisert, da 9 av 10 studenter jobber ved siden av studiene. Dette støttes også opp av evalueringsrapporten av Kvalitetsreformen, som kom forrige uke (se egen sak: s. 7).

JØRN NORMANN PEDERSEN / MAGNUS HOLTE
INGRID HALVORSEN (FOTO)

QUIZ

Preferanser og sosiologi

Ettersom vi har testet to personer som tilhører Institutt for sosialantropologi, kan det være interessant å se hva antropologien sier om smak. Boka *Distinksjonen* av sosiologen Pierre Bourdieu, er skrevet på 60-tallet i Frankrike, og er en sosiologisk undersøkelse av smak. Det er viktig å se poengene nedenfor i konteksten som undersøkelsene er blitt utført i. En vanlig oppfatning om hva smak er, er at det er det som identifiserer oss, og at smak i stor grad er et resultat av valg. Bourdieu sier at smak ikke er tilfeldig, det er den klassen man tilhører som i stor grad definerer hvilken smak man har.

Tilhører du overklassen, liker du vin, opera, golf, klassisk musikk, bridge, sjakk, museum for moderne kunst, te, antikviteter og du reiser med yacht. Du har det som kalles en distingvert smak, og tilhører den legitime kulturen. Det som kjennetegner den legitime kulturen, er at den i stor grad er finansiert og støttet av staten (altså våre skattepenger), og vil ofte gjennom offentlig utdanning bli oppmunnet.

Dersom du ikke er overklasse, så liker du øl, fotball, fiske, trekkspill, kaffe, og dette utgjør til sammen den folkelige smaken, som er blitt en del av populærkulturen.

Populærkulturen finansierer seg selv, derfor må den være kommersiell. Bourdieu skiller mellom arbitrære tegn som gir sosial mobilitet og motiverte tegn, som er det du har lært å like. Den folkelige smaken er preget av det som er funksjonelt og praktisk, og kunst skal være funksjonelt. Overklassen dyrker kunst for kunstens skyld, og må til stadighet finne nye ting de kan like, for å kunne skille seg fra klassene under.

Det yrket du har, hvilken sosial status du har, og graden av kulturell og økonomisk kapital du innehar, påvirker ifølge Bourdieu smaken din. Bourdieu påpeker at den kjennskapen vi har til kulturelle koder, er nært knyttet til de rådende makter innefor politikk og økonomi. Det å lære seg "god smak" blir av de fleste oppfattet som negativt, og måter dette gjøres opp, kan være ta kurs om "hva er god kunst", eller om sosial etikette.

I likhet med Max Weber, mener Bourdieu at alle privilegerte grupper er med på å dyrke en slags elite syn på seg selv, noe som gjør at de mener de fortjener visse privileger. De liker å ha makt, og ønsker at andre godtar dette.

MARIANNE ELOISE STØRSETH

Quiz:

Naturvitenskap:

1. Hvor mange kromosompar har vanligvis et menneske?
2. Hva kalles den muskelen som ligger på framsiden av overarmen?
3. Hva er det kjemiske symbolet for sølv?
4. Hva kalles det organet som krever mest energi i kroppen?
5. Hva het den båten Charles Darwin dro til Galapagosøyene med?

Litteratur:

1. Hvem har skrevet boken om "Karius og Baktus"?
2. Hvem vant fjorårets nobelpris i litteratur?
3. Hvem er hovedpersonen i "Markens grøde"?
4. Hva heter boken hvor den kvinnelige hovedpersonen vinner en bygds hjerter med sin fantastiske mat?
5. Hva er navnet på forfatteren av "Buzz Aldrin, hvor ble det av deg i alt mylderet"?

Musikk:

1. Hvem er komponisten bak den kjente operaen "Nabucco"?

2. Hvilke fire gutter vant spellemannsprisen for årets hit i 2007?
3. Hvem har gitt ut albumene "Small Change" og "Closing Time"?
4. Hvilken norsk artist synger om "Merkelige Mira"?
5. Hva er navnet på tidenes yngste artist på Nordlysfestivalen?

Sport:

1. Hvor mange undergrupper har TSI?
2. Hva heter nordlendingen som kom på andreplass i X-games-finalen i Freestyle Snowcross?
3. Hva er fornavnene til rallybrødrene Solberg?
4. I hvilken idrettsgren har Tore Strømøy utmerket seg som norgesmester?
5. Hvilket år vant HM Kong Olav gull i de olympiske leker?

Film:

1. "Of all the ginjoints in all the world, she had to walk into mine" – hvilken film?
2. Hvilken skuespiller gjemmer seg i figuren Robocop?
3. Hvilken film stakk av med publikumsprisen under TIFF 2007?
4. I hvilken film spiller Baywatchstjernen Erika Elenaik mot Steven Segal?
5. Hvem har regissert filmatiseringen av "Parfymen - historien om en morder"?

Studentenes favoritter

Navn: Ivar Haugstad

Studerer: Første år på bachelor i sosialantropologi

Filmfavoritt: *First Descent*.

Beste lytt: *Appetite for Destruction* var stor i sin tid, men om den er favoritten kan sterkt diskuteres; hører på så mye rart.

Bokormer bør lese: *23-Salen* av Ingvar Ambjørnsen

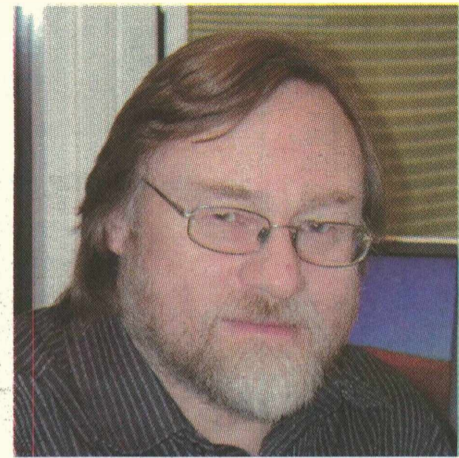
TV-topp: Nyhetene. Det er lite jeg følger med på. *Deadliest Catch* kanskje?

Favoritt kjæledyr: Hund kanskje, om jeg må.

Gastronomisk tips: Hare med viltsaus.

- Musikk:**
1. Giuseppe Verdi
  2. Espen Lind, Kurt Nilsen, Askil Holm og Alejandro Fuentes
  3. Tom Waits
  4. Ole Paus
  5. Grace Kelly (14 år)
- Sport:**
1. 20
  2. Aleksander Nordgaard
  3. Henning og Espen
  4. Kappgang
  5. 1928
- Film:**
1. Casablanca
  2. Peter Weller
  3. USA mot Al-Arian
  4. Kapping på åpent hav
  5. Tom Tykwer
5. Johan Harstad

De ansattes favoritter

Navn: Bjørn Bjerkli

Stilling: Førsteamanuensis ved institutt for sosialantropologi.

Filmfavoritt: Jeg hadde en favoritt for lenge siden, men nå har jeg ingen. Jeg likte *Amarcord* av Federico Fellini, en film fra 70-tallet.

Beste lytt: Jeg har ingen favoritt, men jeg kan heller nevne blues som favorittmusikkstil.

Bokormer bør lese: Nei, jeg leser nesten bare faglitteratur. Men en bok jeg liker er *Rosens Navn* av Umberto Eco.

TV-topp: Jeg liker best faktaprogrammer og dokumentarer, men det er ikke alt som er interessant. Det verste jeg vet er debatter hvor politikerne roper i munnen på hverandre. Man kjenner jo til argumentasjonen på forhånd, så det er lite interessant.

Favoritt kjæledyr: Jeg har ingen dyr. Det er ikke det at jeg ikke liker dem. Jeg har bare ingen favoritt. Jeg vokste opp på en gård med geiter.

Gastronomisk tips: Jeg liker tradisjonell norsk mat som torsk, lever og rogn, men jeg liker også sterk mat som indisk curry.

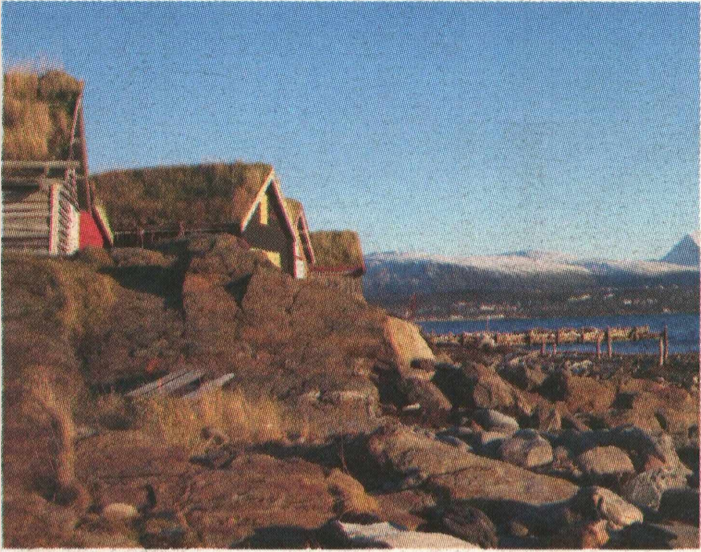
- Litteratur:**
1. Thorbjørn Egner
  2. Orhan Pamuk
  3. Isak Sellanrå
  4. Babettes gjestebud
  5. The Beagle
- Naturvitenskap:**
1. 23
  2. Biceps
  3. Ag
  4. Hjernen
  5. The Beagle
- Svar: (ped-odd)

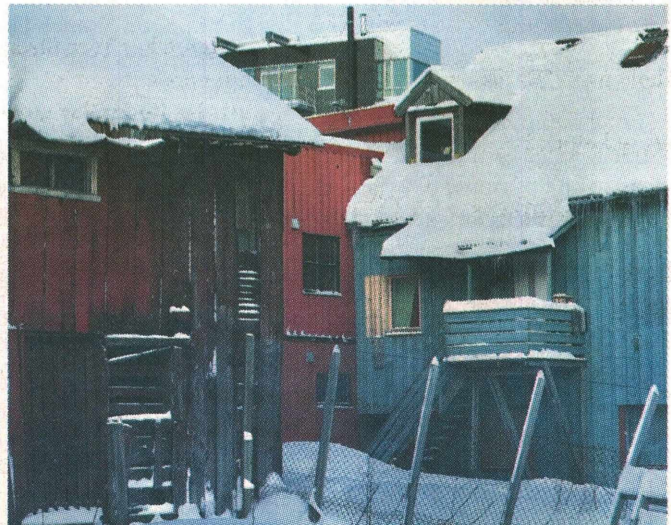
FOTOFOKUS

Utropia 31. JANUAR 2007

SYMMETRI

TRONIS 2007

PORTRETTE

Fra garderobebevakt til

- Er dette det siste intervjuet?

Presseansvarlig ved Arctic Frontiers-konferansen forteller Siv Jensen at det fortsatt er flere som ønsker å snakke med henne. Siv virker stresset. Hun rister lett på hodet, løfter venstrearmen, trekker jakkeermet tilbake og ser igjen på armbåndsuret.

- Oj, er klokka bare...? Jeg så feil på klokka! Men da har vi jo god tid!

Finner indre ro

Siv har akkurat avsluttet et foredrag om balansespillet mellom miljø og økonomi i de arktiske områdene. Hun takker nei til kaffe, den hun fikk litt tidligere er fortsatt varm. Skuldervesken plasserer hun ved bordbenet på gulvet og setter seg ned. Hun ser på meg, fokusert. Hun tenker seg om før hun besvarer spørsmål. - Nord-Norge har en svært viktig rolle for resten av landet, en rolle som bare vil øke i omfang fremover. Landsdelen disponerer betydelige naturressurser, mange av dem ubenyttede, og har således stor

innvirkning på Norges økonomi.

Siv snakker politisk korrekt, nøkternt og uten fnugg av personlighet. Nesten programmert.

Men hva betyr Nord-Norge - for deg?

Hun ler, mumler "åå, sånn, ja", puster ut og senker skuldrene. Nå er hun avslappet.

-I utgangspunktet har jeg ingen tilknytning til Nord-Norge, men i jobben som politiker har jeg reist mye og lært mye om landsdelen. Jeg finner en helt egen indre ro når jeg er her, en utrolig sterk indre ro. Jeg planlegger å feriere her. I Lofoten sannsynligvis. Naturen er så vakker her. Ville hav og høye fjell...

” Noen menn har ofte et for tradisjonelt kvinnesyn. Det har med det mannlige egoet å gjøre.

Siv drømmer seg bort et øyeblikk, blikket hennes

er andektig. Det poetiske innslaget overrasker meg. Hun henter seg inn: - Og nordlendingene er fine mennesker. De pakker ikke tingene inn, men sier hva de tenker. Det setter jeg stor pris på.

Litt sånn FrP-aktig?

- Ja. Det er ikke noe poeng i å pakke tingene inn.

Frp undervurdert

Siv er født i 1969 og oppvokst på Majorstua i Oslo. Etter handelsgymnasiet studerte hun til diplomøkonom ved Handelshøyskolens avdeling i Vika. I studietiden fungerte hun som dørvakt og garderobebevakt på utesteder i hovedstaden, og hun karakteriserer i dag studielånet som en "fast følgesvenn i livet". Etter en årrekke i politisk aktivitet, ble hun i mai i fjor valgt til å følge Carl I. Hagen som partiets leder.

- Tiden etter jeg tok over ledervervet har gått overraskende bra. Jeg var selvfølgelig spent på hvordan det ville bli, som alle andre. For meg har det hele tiden vært viktig å være meg selv som partileder. En dårlig kopi av Carl I. Hagen hadde uansett ikke tatt seg ut. Partiet har passet godt på meg og gitt meg tillit, noe som har hjulpet meg veldig mye.

Partiet. Er det overhodet mulig å snakke

med Siv uten å trekke frem de mange fremtredende personlighetene?

Om jeg sier "Søviknes, Schanke og Sandberg", hva tenker du da?

Siv blir stille et øyeblikk. Hun virker nesten irritert over spørsmålet.

- Vel... Hva mener du egentlig?, spør hun, retorisk, nesten for å unngå emnet, før hun avbryter seg selv:

- Vi blir stadig forsøkt skandalisert. Jeg har aldri tålt det. Ting som skjer i partiet vårt blir betydelig overdrevet. Fremskrittspartiet er et undervurdert parti, selv om vi blir tatt mer på alvor i dag. Partiet har blitt et stort folkeparti og det er anerkjent at vi kan komme til å bli et regjeringsparti.

Siv om Siv

Siv har sett seg lei på nitidig hetsing av partiet. Hun hevder at hun ved en rekke anledninger har blitt utsatt for usaklig oppmerksomhet i pressen.

- Politikere er også mennesker, av kjøtt og blod. Jeg blir såret av personkarakteristikk jeg ikke kjenner meg igjen i. Og forbannet! Man blir

statsministerkandidat

tykkhudet med tiden og lærer seg å takle også illegitim kritikk. Det har alltid vært hyggelig å bli gjenkjent og snakke med den vanlige mannen i gata. Oppmerksomhet fra media, derimot, var bare artig første uka.

Hvordan kombinerer man et liv som offentlig og et liv som privat?

- Det er helt nødvendig med et skille mellom den offentlige og private

"meg". Jeg har

for eksempel aldri pressefolk hjemme i min egen bolig og ville aldri stille opp på "hjemme hos"

- intervjuer. Hjemme er det eneste stedet jeg bare kan være meg selv. Jeg trenger i alle fall ett sted hvor jeg kan subbe rundt i joggebukse uten å stå til rette for noen. Jeg har rett til å få ha en privatperson.

Hvor mye ofrer du for politikken?

- Jeg føler ikke jeg ofrer noe som helst. Jeg er idealist som person, og derfor er jeg politiker. Målet mitt er å kunne se meg selv i speilet hver kveld og ha god

samvittighet. Går ikke det, slutter jeg som politiker.

Lykkedefinering

Siv formidler ikke inntrykket av at personlig lykke og politisk suksess er nevneverdig forbundet.

- Jeg er veldig familiekjær og har mange gode venner. Gode opplevelser med dem er viktig. Å kunne slappe av uten å føle press hengende over meg gjør meg også

lykkelig.

Så du føler deg lykkelig?

Klisjeen møtes med moderasjon:

- Jeg er rimelig

fornøyd. Jeg hadde ikke klart å fungere om jeg ikke var det.

Du har altså venner og familie, men hvorfor er du fortsatt singel?

Siv ler oppgitt og irritert. Svaret kommer kontant:

- Hvorfor får jeg alltid dette spørsmålet?

Jeg er drittlei av å bli spurt om det til enhver tid! Spekulasjoner rundt min sivilstand har jeg fått nok av, i

særdeleshet. Man spør da ikke mannlige politikere om sånt?

Det kontrollerte utbruddet legger seg og noen sekunder stillhet følger.

- Livet mitt blir til mens jeg lever det. At man må ha en partner for å være lykkelig stemmer ikke alltid, det tror jeg mange kan skrive under på.

Vi ler litt begge to.

- Jeg ser jo for meg et liv med mann og barn, men jeg gifter meg ikke med hvem som helst.

Å? Kan du beskrive drømmemannen din?

- Man lærer så lenge man lever. For meg er det lettere å si hvordan ting ikke skal være, men at han har respekt for meg og min situasjon er helt avgjørende. Noen menn har ofte et for tradisjonelt kvinnesyn. Det har med det mannlige egoet å gjøre. På det punktet mangler vi fortsatt helt likestilling.

En mann entrer rommet og ser på oss.

Siv snur seg mot han og nikker.

- Det er på tide å avslutte nå, sier hun.

Forresten. Snakker jeg med Norges neste

statsminister?

- Jeg er jo partiets kandidat. Velgerne får bestemme.

Siv reiser seg og trekker veskereimen over skulderen. Hun henvender seg så til meg:

- Og du? Studerer du eller?

Ja, ferdig til sommeren. Men litt usikker på hva jeg skal vie livet mitt til, forklarer jeg, noe satt på spissen riktignok.

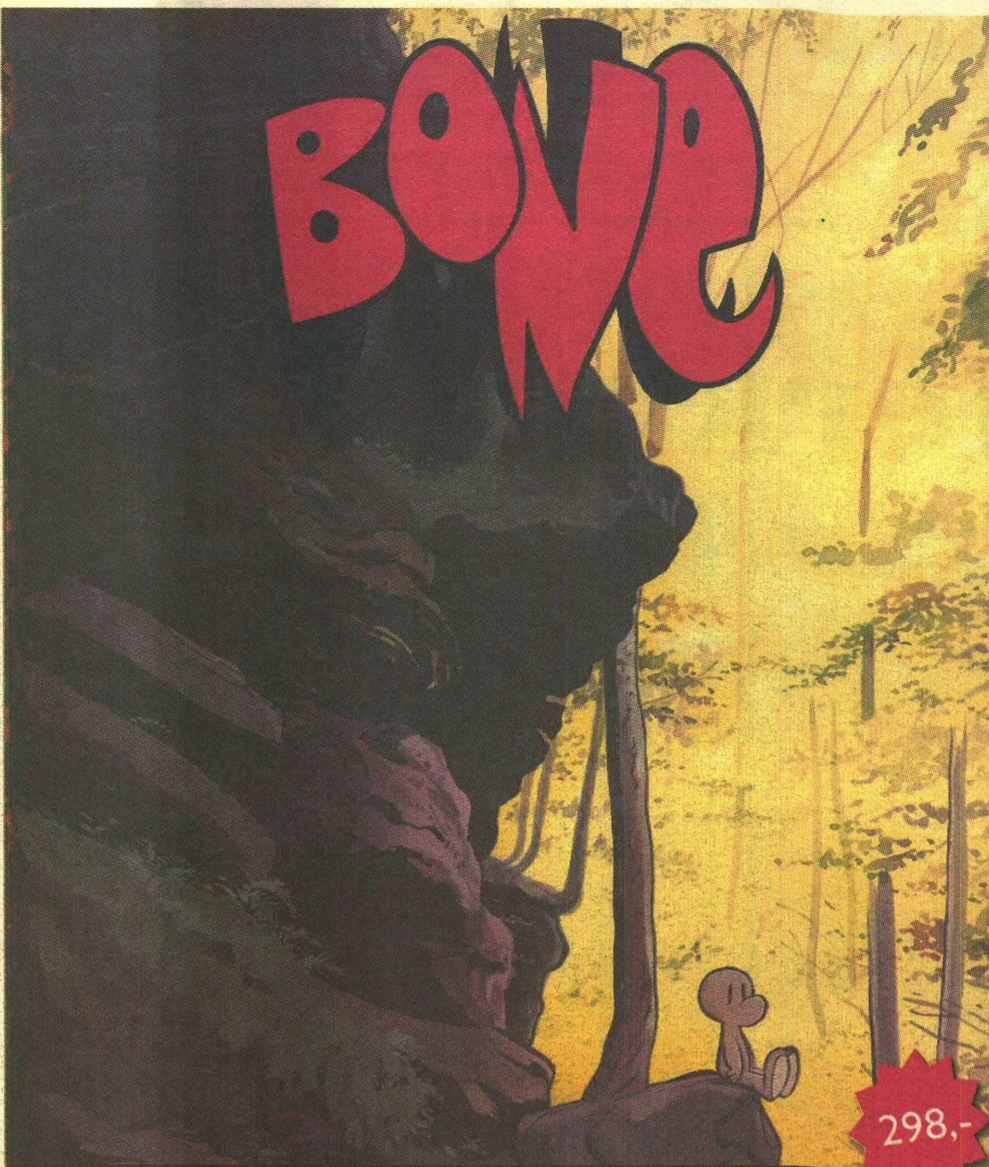
Hun går mot døra, jeg er fortsatt sittende. Hun snur seg tilbake idet hun forlater rommet:

- He-he. Har ikke alle det slik?

MAGNUS DALE
JØRN NORMANN PEDERSEN (FOTO)
MARIANNE STØRSETH (ILLUSTRASJON)

BONE

298,-

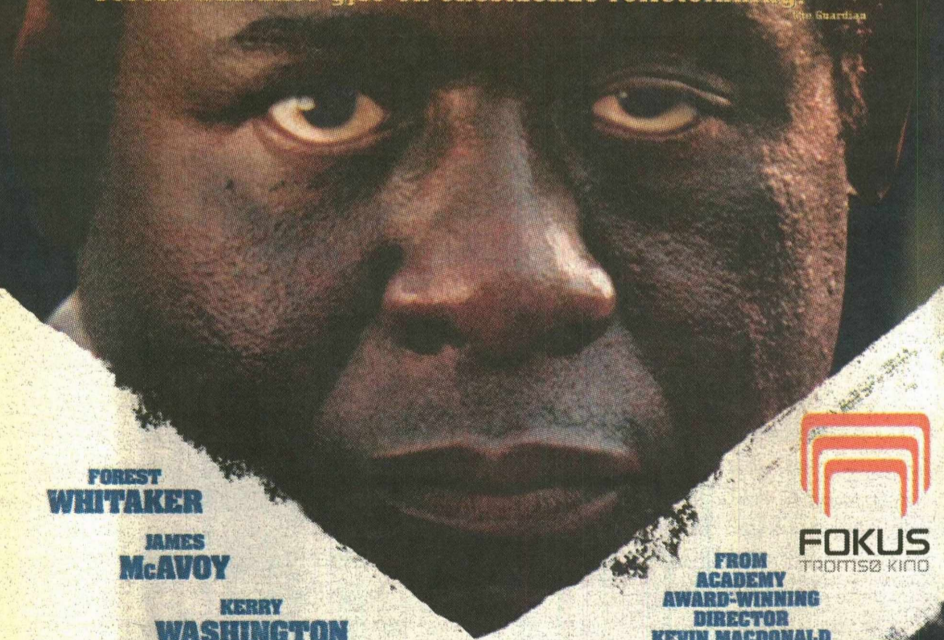
Jeff Smith brukte 13 år på den tegnede historien om familien Bone, et episk Tolkien-møter-Pogo-eventyr med drager, kongeætt, lojalitet og troskap i kampen mot en ubeskrivelig ondskap som truer med å utslette menneskeheten.

Smiths fantastiske tegneserierverk på 1300 sider finner du hos Akademisk Kvarter i UB-kjelleren.

GOLDEN GLOBE VINNER

FOREST WHITAKER - BESTE MANNLIGE HOVEDROLLE

"Idi Amin var karismatisk, revolusjonerende og livsfarlig. Forest Whitaker gjør en enestående rollefortolkning!"

FOREST WHITAKER

JAMES McAVOY

KERRY WASHINGTON

FROM ACADEMY AWARD-WINNING DIRECTOR KEVIN MACDONALD

FOKUS TROMSØ KINO

THE LAST KING OF SCOTLAND

FOX SEARCHLIGHT PICTURES, DNA FILMS and FEMMELEA present a production of the UK FILM GO TO THE SCOTTISH SCREEN, a STANLEY FILMS/SEARCHLIGHT FILMS production "THE LAST KING OF SCOTLAND" FOREST WHITAKER, JAMES McAVOY, KERRY WASHINGTON, SIMON BAIRD and GILIAN ANDERSON. MUSIC BY ALEX HEFFES. COSTUME DESIGNER ANDREW WOOD. EDITOR JUSTINE WRIGHT. EXECUTIVE PRODUCERS MICHAEL CARLIN PRODUCED BY ANDREW AUSTIN AND JEFFREY BROWN. EXECUTIVE PRODUCERS TESSA ROSS, ANDREW MACDONALD, ALISON BODI. PRODUCED BY ANDREW CALDERWOOD, LISA BRIDGER, EMILIE STEEL. EXECUTIVE PRODUCERS CAROL FURBER PRODUCED BY PETER MURPHY AND JEREMY BRICK. DIRECTED BY KEVIN MACDONALD.

DRIVS PROGRAM

- 31. JANUAR LILLELØRDAG
- 2. FEBRUAR TIDSMASKINEN
- 3. FEBRUAR DJ BIMBO
- 6. FEBRUAR HUGINS REPORT
- 7. FEBRUAR LILLE LØRDAG
- 9. FEBRUAR FREDAGSQUIZ
- 10. FEBRUAR DJ BERNTH
- 13. FEBRUAR SCHNYTT PÅ NYT
- 14. FEBRUAR LILLELØRDAG
- 17. FEBRUAR HELE DRIV MED

LUKAS KASHA

WWW.DRIV.NO

Når noen vi er knyttet til dør, kan være godt å snakke med andre i en tilsvarende situasjon!

Derfor inviterer Studentpresten og Studentrådgivninga til SORGGRUPPE.

Det er ingen forutsetning at tapet er av ny dato.

KONTAKT:

Stud.prest Tor Stranda
77644097 / 91342023
tor.stranda@adm.uit.no

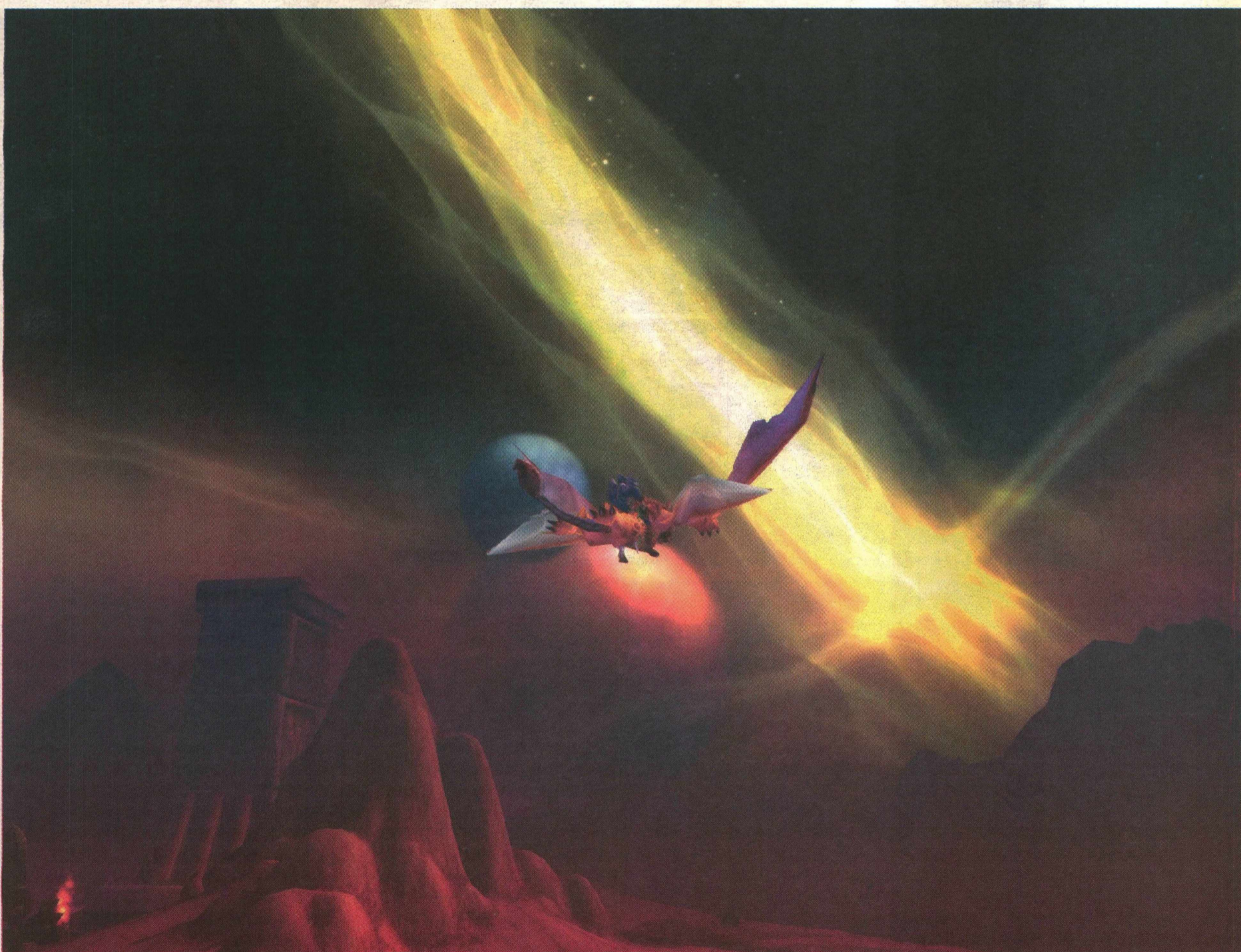
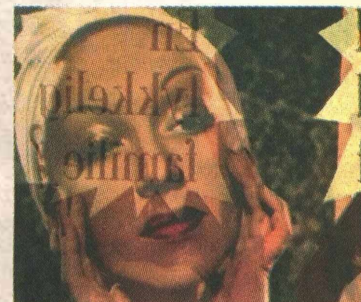
Psykolog Hanne Rieber
77649052
hanne.riever@sito.uit.no

Kvinner vinner! Eller...?

Høgskoleinstruktør og danselærer Kirsti Wester Amundsen hevder at kvinnene er i ferd med å tilegne seg for mye makt. Feminist og biologistudent Ida Løken Killie er uenig.

KULTUR side 28

En krigsherjet verden

Dataspillet World of Warcraft samler åtte millioner personer foran PC-skjermen. Sosiologistudent Andreas Nordreide har skrevet bacheloroppgave om den omdebatterte hobbyen.

KULTUR side 26

KULTUR | NORDLYSFESTIVALEN

Amazing Grace

STORTALENT: Grace Kelly beviste at hun, sin unge alder til tross, hevder seg i verdensklasse.

GRACE KELLY QUARTET
Verkstedet, Kulturhuset
Onsdag 24.01.07
Nordlystfestivalen

En kald januarkveld under Nordlystfestivalen samler folk seg sammen på Verkstedet, Kulturhuset, Tromsø. Ute fokker snøen som verst. Vinglasset er plassert trygt i hånda og spenningen er stor i salen. Hvem er denne Grace Kelly, som visstnok skal være et musikk talent av de få?

Nei, det er ikke den amerikanske filmstjernen og forhenværende Fyrstinne Grace Kelly av Monaco som er kommet tilbake fra de dødes dal. Med en altsaksofon i hånda er det en 14 år gammel Grace Kelly fra Boston som entrer scenen. I en uvanlig lav alder står denne jenta for både saksofon og vokal. Noen av sangene har hun til og med komponert selv. Som komp møter vi Doug Johnson på piano, John Lockwood på bass og Jordan Perlson på trommer.

En av kveldens første låter passer perfekt til Kellys glitrende, svarte kjole. I kveld er det Kellys tur til å synge Bart Howards

"Fly me to the moon", som blant annet Frank Sinatra og Ella Fitzgerald har sunget før henne. Vi blir flydd opp på månen hvor vi sitter med føttene dinglende over jorden og nyter alle de blinkende stjernene som skinner fra denne jenta. Låten starter i et behagelig tempo. Jazzkompet fra bassen, trommene og pianoet er fyldig og rund. Så endrer den karakter og går over i raskere takter. Hvis ikke refleksjonen i jazzfoten er kommet i gang nå, er det bare å håpe at man en dag skal skjønne seg på musikk.

En kveld fylt av hele følelseskalaen strømmer på. Den ene låten etter den andre driver publikum inn i en verden fylt av drømmer. Sangen "Every road I walk" går sakte og låter melankolsk. Det er saksofonen til Kelly og kompet til bassisten John Lockwood som tar oss med videre inn i tonene. Der sitter en katt på et gjerde og mjauer klagende i måneskinnet. Selv sitter man litt selvmedlidende i en vinduskarm og filosoferer over livet. Det er til å ta av seg hatten for. Selv har Kelly på seg en røff skinnhatt, som hun visstnok har fått av den legendariske

saksofonisten Phil Woods.

Allerede tidlig i konserten glemmer man at denne jenta er bare 14 år. Verdensvant og lett flørtende med publikum synger hun om alt fra kjærlighet til håp, til drømmer. Hun streifer også innom livets mange valg og hadde lært seg å si ha det bra på norsk, noe hun fikk bakt inn i en av tekstene. Publikum svarte med latter og applaus.

Siste låt for kvelden er George Gershwins "Summertime". Med en fin begynnelse fører hun publikum inn i en helt rå improvisasjon. Dette er en dame som kan sine skalaer. Det runde kompet i bakgrunnen tillater Kelly til å være litt skarp i tonene, uten at dette blir annet enn det ekstra krydderet som skal til. Hun avslutter sangen med å igjen dra oss inn i sin tolkning av den kjente låta "Summertime"

Da hun spør publikum om vi er klare for en aller siste låt, begynner mannfolka på bakerste rad å plystre vilt og smile lurt. Det er tid for Percy Mayfields "Please send me someone to love". Hun går av scenen. Publikum trampeklapper henne tilbake. Kveldens siste låt ble

ikke "Summertime", men Harold Arlens "Somewhere over the rainbow". Som en mor som synger for sine barn gjør hun oss klar for en deilig nattesøvn.

Jeg spør meg selv: Hva er det som driver denne jenta? Er det foreldre eller managere som står bak henne og presser henne inn i en kommers verden hvor penger skal rulle? Hvis det er tilfellet, så vises i så fall ingen spor av dette. Man ser en jente som digger jazz så intenst, som synger med en sånn inderlighet, så ung... Det er en Lisa Simpson, in real life, bare litt mer beskjeden og mange ganger vakrere. Jeg vet ikke hvor mange cd'er frøken Simpson har gitt ut, men frøken Kelly har rullet å gi ut tre allerede. Og flere er i vente.

RUTH HELEN THORHEIM
(TEKST OG FOTO)

Ujordisk

QUODIA
Kulturhuset, Storsalen
23.01.07
Nordlysfestivalen

Fra de entret scenen til siste tone fremførte Quodia en ekstraordinær forestilling. En blanding av elektronika, gitar og bildeshow ble blandet sammen med poetiske ord. Trey Gunn og Joe Mendelson har skapt noe nytt innenfor musikkjangeren eller innenfor teater og film. Det er ikke bare å henvise dem til en spesifikk sjanger, når de bruker de fleste i en og samme setting. I år er de for første gang i Skandinavia, og aller første konsert var på Nordlysfestivalen.

Trey Gunn er født i Texas, men bosatt i Seattle. Han er et multitalent innenfor bruk av ulike instrumenter og musikkutstyr. Fra en alder av 7 år briljerte han på klassisk piano, og har nå samlet seg opp en bred erfaring. Han er kjent fra den amerikanske gruppen King Crimson, som fremførte eksperimentell rock. Med dem har han gitt ut satten album og to DVDer, men i tillegg har han en rekke soloplater bak seg. Joe Mendelson, opprinnelig fra New York, er en mester på både piano, gitar og keyboard. Han er en av de bak ideen "the living room", en velkjent kunstscene, som har blitt dannet av det eksperimentelle kunst- og kulturlivet i New York.

I 2000 gikk de to sammen til Trey Gunn Band, som heldigvis skiftet til det noe mer unike bandnavnet Quodia. De turnerer rundt om i verden med historien "the Arrow", som ble vist på Kulturhuset

i Tromsø forrige tirsdag. En fortelling med sju kapitler om ulike mytifikerte skikkelser fremført med få poetiske ord sammen med unike lydbilder. De ulike kapitlene handler om alt fra en mørk skikkelse ute i åkeren til en kvinne som drikker så mye vann at hun svulmer opp og begynner å lekke. Forestillingen kunne brått gå fra en rolig pianosnurt til kraftige gitarriff, når den refererte til alt fra en gåtur i regnvær til et fugleangrep ved bålet. For det meste ble det henvist til "the darkness". Om det nå var ujordisk eller ikke, er opp til publikum å bestemme.

Skiftet mellom lys og mørke kom tydelig fram i bildefremvisningen, som til tider kunne minne om nordlys. Andre ganger så det mer ut som blodsøl. Innimellom all electronica-en kom det overraskende litt hardrock, som fikk det noe middelaldrende publikum til å hoppe i setene. Om ikke, så var det nok enkelte som holdt seg for øra til tider. Jeg selv ble sittende igjen med et overrasket og lattermildt ansikt. Selv om jeg ikke akkurat kommer til å løpe ut å kjøpe noen album av dem, så var det en unik og artig opplevelse å få med seg. De som virkelig føler det har manglet fremførelse av poesi og gitarriff hos Røyksopp burde få med seg en konsert av Quodia. Deres siste album er "The Power to Believe".

INGRID CH. SANDNÆS
(TEKST OG FOTO)

Energiske felestrøk

SUSANNE LUNDENG BAND
Kulturhuset, Verkstedet
23.01.01
Nordlysfestivalen

På Verkstedet forrige tirsdag sørget Susanne Lundeng og hennes menn for et fyrverkeri. Bandet viste fram en fremragende forestilling av hvordan man kan blande samtidsmusikk, folkemusikk, jazz og mye annet rart, som hun selv sa. Utrolig nok lyktes Susanne Lundeng med dette. Blant alle hennes unike og andre mer tradisjonelle stykker spedde hun på med små vittigheter, og sjarmerte publikum i senk.

Susanne Lundeng (1969) har briljert på scenen siden en alder av 16. Da fikk hun Bodø kommunes kulturstipend. Hun har allerede i sitt unge liv en rekke utgivelser og priser bak seg. Deriblant Ole Vig-prisen (1996) og Nordlysprisen (2005). Hun ble tidlig kjent med lokale spellemenn fra hjembygda, som allerede da oppfordret henne til å være annerledes. Hittil er hun mest kjent i England og Tyskland, og aller mest i Korea. Bandmedlemmene har variert en del, men nå har hun med seg Håvard Bendiksen på gitar og trekkspill, Arnfinn Bergrabb på trommer og perkusjon og Trond Viggo Solås på kontrabass. De fire til sammen utfører et samspill uten like, og mestrer hverandres klossheter eller uforutsette kommentarer glimrende.

Under Nordlysfestivalen fremførte Susanne Lundeng melodier fra gamle plater, men hun tok gledelig med et par nye fra hennes siste plate "Nattevåk".

I stykket med det samme navn som albumet, fikk Susanne Lundeng band fram naturtro fuglelåter på en vakker og noe sær måte. Utrolig hva man kan bruke fela til, eller i hvert fall hva Susanne kan bruke fela til. Vi i salen ble andpustne bare av å se på henne, slik som hun boblet av energi og sprell. Melodiene hun fremførte varierte fra tradisjonell folkemusikk til lett jazz blandet inn i samtidsmusikk. Hennes bevegelser kunne til tider minne oss mer om en rockekonsert. Plutselig kunne en streng ryke både her og der.

Høydepunktet under konserten kom da bandet oppfordret publikum til allsang ved låta "Ut av skapet". Noe som ikke alltid var like lett da trommissen rablet av gårde på pompel- og piltspråk. Til og med han måtte ta seg en elegant hostepause. Selv om få klarte å følge med, fikk Susanne Lundeng band publikum i godt humør. Stemningen ble ikke verre da Susanne selv oppfordret, etter beskjed fra festivalledelsen, at det er lov å kjøpe øl også. Hun avsluttet som hun begynte med en livlig og energifull fremførelse, og fikk fortjent, stående applaus av et utslitt publikum.

INGRID CH. SANDNÆS
VIKTOR EMANUEL SANDEN (FOTO)

KULTUR

Verdens beste fløytist?

SHARON BEZALY
Sparebankens festsal
26.01.07
Nordlysfestivalen

Sharon Bezaly har mange gode omtaler fra blant annet New York Times på samvittigheten. Hun regnes for å være verdens beste nålevende fløytist, og har opptrådt på de fleste anerkjente scenene. I helgen gjestet hun Tromsø og Nordlysfestivalen til det som på forhånd var spådd å bli en av årets virkelige høydepunkter. Det ble fremført vakre klassiske melodier, men også noen mindre vellykkede moderne stykker.

Sharon er født i Israel, men nå bosatt i Sverige. Hun var akkompagnert av den svenske pianisten Love Derwinger. Sammen ga de et blandet inntrykk i Sparebankens festsal. Allerede før første nummer forklarte Bezaly om konsertens sammensatte repertoar. Det varierte fra klassisk pen fløytespilling via jazz til alternative stykker. Dette var i følge solisten et bevisst valg for å demonstrere tverrfløytens allsidighet. Spørsmålet man kan stille seg er om ikke dette gikk litt på bekostning av musikkopplevelsen. Det er ingen tvil om at Bezaly er en musiker utenom det vanlige. Hun har tilegnet seg en teknikk kalt sirkulærblåsning, som gir henne mulighet til å spille svært krevende stykker så å si uten å puste. At hun er en meget dyktig musiker er hevet over enhver tvil. Spørsmålet undertegnede stiller seg er likevel om hun ikke med fordel kunne valg et litt mer tradisjonelt

repertoar?

Første akt var en variert sammensetning fra klassiske Bach til den finske alternative komponisten Aho. Akten var som nevnt preget av Bezalys intensjon om å vise sitt instruments allsidighet, noe hun delvis lykkes med. Første stykke var Fantasia Hongroise, skrevet av Dopplerbrødrene. Samspillet mellom Bezaly og Derwinger var glimrende og lydbildet ble godt hjulpet av den gode akustikken i festsalen. Aktens andre stykke var en ren solo fra Bezalys side. Hun hadde satt sammen to stykker, et klassisk Bach-verk etterfulgt av Ahos 3. solo for fløyte. Det kom her klart fram at selv om man har en glimrende musiker og god akustikk kommer man ikke alltid i mål. Begge stykker var glimrende fremført, men Ahos stykke var åpenbart valgt ut ifra sin vanskelighetsgrad. Det var ikke veldig pent å høre på, det var bare forferdelig vanskelig å spille. Høydepunktet var aktens siste stykke av Claude Bolling. Derwinger fikk vist seg som en utmerket jazzpianist, og gav melodiene mer fylde.

Annen akt var preget av et mer tradisjonelt repertoar hvor Bezalys instrument kom mer til rette. "Le merle noir" av Messiaen ble vakkert tolket og fremført. Akten ble kronet med en sonate av Prokofieff. Inntrykket ble ytterligere forsterket av at musikerne holdt seg på scenen under hele akten, så man da unngikk evigvarende applausrunder mellom stykkene. Det kan godt hende at Utopias utsendinger bare er noen konservative purister hva klassisk musikk angår. Vår felles oppfatning er likevel at Bezaly lykkes best med de tradisjonelle stykkene fremført med godt akkompagnement.

Sharon Bezaly er utvilsomt en av de dyktigste musikerne som har gjestet Nordlysfestivalen. Teknisk sett er hun et unikum og stadfester sin posisjon som verdens beste fløytist. De særere og teknisk vanskelige stykkene bærer preg av å være valgt ut for å vise solistens evner i større grad enn å behage lytterne. Særlig fremførelsen av Ahos stykke illustrerer tverrfløytens mangelfullhet som soloinstrument. Sharon Bezaly er mye bedre til å fremføre stykker enn å velge de ut. Det hele koker vel ned til om man var der for å høre musikk eller se en musiker. Etter applausen å dømme var flesteparten av publikum møtt opp for å gjøre det siste.

INGRID CH. SANDNÆS OG MAGNUS Ø.
ORMAASEN
INGRID CH. SANDNÆS (FOTO)

En heksemiks av alver.

VÄRTTINÄ
Kulturhuset, Storsalen
25.01.07
Nordlysfestivalen

Det var en fargerik, men spesiell konsert Värttinä holdt på Kulturhuset forrige torsdag. Jentetrioen både førte seg på scenen og sang som alver i det ene øyeblikket, mens de i det andre viste seg som hekser med skrikende stemmer. Bak dem fremførte seks menn mange vakre akustiske toner. Jeg fikk en følelse av Ronja Røverdatter blandet med vetteoppvisningen under OL på Lillehammer 1994. Det vil si en rar miks, som bare en liten gruppe mennesker kan like.

Det hele begynte i Räkylä i 1983, da gruppen ble oppfordret av sine besteforeldre til å syng fra karelen-religionen. Karelen er både et finskugrsk-språk og en religion som blir brukt av karelenfolket i sørøst Finland og i enkelte deler av Russland. Värttinä består av Susan Aho, Mari Kaasinen og Johanna Virtanen på vokal, Janne Lappalainen på bouzouki og saksofon, Markku Lepistö på trekkspill, Lassi Logren på fiolin og sang, Jaako Lukkarinen på trommer og perkusjon, Hannu Rantonen på dobbelbass og Antto Varilo på gitar. Värttinä startet som folkemusikere, men har tilføyd elementer av jazz og pop. Enkelte hevder de i tillegg er et rockeband, noe som er fullstendig feil. Etter forestillingen på Kulturhuset vil de fleste være enige om at det ikke var noen rocketoner der i gården.

De fleste låtene de fremførte var med

alle på scenen, som til tider ble for mye. Lyden ble for høy enkelte ganger, noe som ikke alltid var deres feil, men som likevel ikke gjorde forestillingen bedre. Halvveis i konserten blir bare trommissen igjen og fremfører en utmerket trommesolo. Han mestrer trommesettet sitt med svake og skingrende toner til mer harde og røffe. Det var nesten så man håpet på at de andre ikke skulle komme tilbake. Derimot kom guttene tilbake først, som fikk vist fram sine talenter. Dessverre kom også jentene tilbake etter en liten stund.

Jentetrioen, Susan, Mari og Johanne, sørget for et show mer lik en musikal enn en konsert. Kledd i sterkt rødt i kontrast til svart tilføyde de mye sjarm bare ved å være tilstede. Sånn som de beveget seg på scena kunne de minne om huldra, alver eller hekser i løpet av kort tid. Når de sang, følte det dessverre ofte ut som om trommehinnene skulle smelle. Musikkmessig vil jeg hevde at Värttinä var best når jentetrioen ikke var på scenen. Derimot var det mange blant publikum som ble fenget av dem. Bandet takket for seg med to ekstranummer og det var på nære nippet at det ble stående applaus. I den siste låten fikk de med seg tilhengerne til å syng på karelen, som faktisk ikke hørte så verst ut.

INGRID CH. SANDNÆS
RUTH HELEN TORHEIM (FOTO)

Professorisk storjazz

THE JAZZ PROFESSORS
Kulturhuset, Verkstedet
25.01.07

Torsdag kveld var verkstedet i kulturhuset fylt med sitteplasser. Det var konsert med "The Jazz Professors". Tydelig at målgruppen var et litt eldre publikum, da det bare befant seg stoler i lokalet. Men jazz nytes vel gjerne best med rompa i ro. Bandnavnet "The Jazz Professors" kommer fra at alle 4 i bandet faktisk jobber som musikk lærere rundt om i landet. Konserten startet med at pianist Jan Gunnar Hoff lettet på trykket og skapte en litt avslappet stemning ved å introduserte bandet og å fortelle noen røverhistorier. Låta de åpnet med virket kanskje litt mer funky enn jazzy. Det bruste en funky gitar gjennom sementkjelleren og fikk det til å minne om en slags funk-jazz fusion. Men det typiske jazziske tok over og gjorde det til det de fleste hadde kommet for. I hvertfall for dem som liker denne typen slags improvisasjonskjør. Og improvisasjonene og soloene kom i tur og orden. Personlig syntes jeg dette var kjedelig. De lange improvisasjonene, som kan være imponerende nok i små mengder, ble bare bry i lengden. En gang, i løpet av konserten, tok jeg meg selv i å sitte og tenke tilbake når jeg som liten gutt var med pappa på jakt på svalbard. Men for å ikke la personlige meninger ta

helt over, vil jeg si at de fire professorene var imponerende dyktige og veldig samspilte. De visste hva de gjorde og når de skulle gjøre det. Låtene de spilte var en blanding av cover låter og egne låter. Utover i konserten ble 14 år gamle Grace Kelly kalt opp på scenen av pianist Jan Gunnar Hoff. Han lurte på hvor lenge hun hadde spilt og om hun ikke syntes det var rart med mørketid eller "darktime" som han kalte det. Grace spilte saksofon sammen med professorene på et par låter. Det var veldig imponerende å se en 14 år gammel jente stå på scenen og være så å si på nivå med de skolerte jazz professorene. Alt i alt vil jeg nok si at for en jazzelsker var dette en fortreffelig konsertopplevelse. For en ikke-fullt-så-begeistret-over-jazzen-type, kan det nok hende at du sitter der og plutselig oppdager at du tenker på helt andre ting enn hvor tekniske vanskelig og i hvilken skala den soloen var. Eller at du gjør helt andre ting enn å nyte de utsøkte tonene som strømmer fra pianoet eller gitaren. Men for de fleste på verkstedet denne torsdagen var det nok ikke slik.

WILLIAM MARTINSEN
VIKTOR EMANUEL SANDEN (FOTO)

Skrivebordet:

Festival festival

Om jeg var en ond trollmann og i den anledning skulle kaste forbannelse over et lite samfunn ville Tromsø vært resultatet. Jeg ville delt året i to. Den ene delen skulle være dekket i dunkelt mørke og kulde, den andre kledd i konstant solskinn og søvnløshet. Ganske ondskapsfullt, og ikke så rent lite moro for en simpel trollmann. Men innbyggerne i Tromsø, med noen uvurderlige ildsjeler i spissen, har snudd denne forbannelsen til noe eksotisk, fordelaktig og dratt stor nytte av den. Det som kunne blitt den store sorgen og et klimahelvete uten like har heller gjort Tromsø til et av landets mest spennende reisemål. Mye spiller inn her, men at byens festivalvirksomhet stikker av med store prosenter på kakediagrammet er et konstatert faktum. Årets mørkeste måneder har med TIFF og Nordlysfestivalen utartet seg til å bli rene folkefester, hurra! Å kalle Tromsø en festivalby er representativt for byens mentalitet på mange plan. Det vitner om kreativitet, idealisme og evnen til å se mulighetene rundt seg og skape. Kjeder man seg i Tromsø snekres man sammen en festival, satt litt på spissen riktignok. Det ser ut til at publikummet flokker seg sammen og nyter godt av tiltakene de store idealistene setter opp for dem. At årets Nordlysfestival ikke dro i land den ønskede oppslutningen står ikke i motsetning til dette. Som alltid er det mange forhold som spiller inn. Nordlysfestivalen er basert på å fremme musikk som ikke alltid er like lett tigjengelig for folk flest, for å si det på godt norsk. Det er derimot et særskilt krav om at musikken som presenteres skal være av ypperste kvalitet. Og kvalitet, som kjent, det koster. En annen årsak til at Nordlysfestivalen drar tungt på økonomien kan kanskje være at den er lagt så tett opptil TIFF. I år gikk TIFF av med publikumsrekord og et aldri så lite overskudd. Det er bare å gratulere og glede seg over dette. Men la ikke TIFF slå knockout på Nordlysfestivalen. Vi trenger dem begge. Litt av ansvaret ligger hos arrangørene for begge festivalene. Samarbeid må til, om et mangfoldig og kvalitetssikret kulturliv er målet. Ansvaret ligger også på det statlige plan, hvor kulturdepartementet må se hvilken viktig funksjon Nordlysfestivalen faktisk har, både i sin egenverdi og som ambassadør for Norge som kulturnasjon. Det må midler til.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

1. Skal du eller har du vært på Nordlysfestivalen?
2. Hvem skal du se eller har sett? /Hvorfor skal du ikke på Nordlysfestivalen?

Therese Merete Lindseth

Kulturminnevern

1: Har ikke vært der ennå, men kanskje jeg drar.

2: Vet ikke så mye om det hele, men har hørt om det finske rockebandet Värttinä. Kan hende jeg får med meg dem.

Siv Karina Johansen

Psykologi

1: Nei.

2: Har ikke tid.

Pavel Caha

Phd lingvistikk

1: No

2: Havn 't seen any information about the festival, probably because I came back just some days ago.

Lise Mellem

Mastergrad i psykologi

1: Nei

2: Jeg har vært bortreist og er nå opptatt med studier. Det burde vært mer presseomtale om festivalen.

Kanskje det burde vært mer rettet mot studenter enn det er i dag.

Susanne Amalie Andersen

Statsvitenskap

1: Kan hende jeg drar dit.

2: Det har vært mange plakater om festivalen, men har ikke satt meg helt inn i den ennå. Hvis det er noe bra eller interessant så kommer jeg til å dra.

Petter Brox

Industriell Matematikk

1: Nei, ikke ennå.

2: Kunne tenke meg å få med meg pianoorgien på hele 12timer. Generelt altfor lite info om festivalen. Forventet meg flygeblad i posten.

Kai-Martin Johnsen

Psykologi

1: Nei, tror ikke jeg rekker det.

2: Har hørt altfor lite om festivalen. Burde fått mer info om den i posten.

KULTURPROFILEN

En konstruktiv idealist

“Hvis du mener slagord erstatter politikk, eller hvis vi bare elsker hverandre mer, så vil bevisstheten vår forandres, og ingen vil noen gang undertrykke andre mennesker igjen, så kaster jeg bort tiden din, og det gjør du også.”

Med denne bekreftelsen på fornuftens suverenitet, innledet den britiske journalisten og forfatteren, George Monbiot, sin forrige bok, *A Manifesto for a New World Order*. I denne boka gikk han gjennom hva som er problemet med fraværet av et fungerende internasjonalt politisk system, og hvordan man steg for steg kan bygge en mer rettferdig verden gjennom globale institusjoner. En slik omfordeling av verdens goder skal ikke gjøres med våpen i hånd eller ved en kjærlighetsrevolusjon, men gjennom praktiske og gjennomførbare tiltak med demokratiet som fundament.

Biolog med en agenda

George Monbiot skriver for den britiske avisen *The Guardian*, om alt fra krig og politikk, til miljøvern og helsereformer. I det siste har han kvasset blyanten for å ta opp kampen mot feige politikere som ikke tør å gjennomføre de tiltakene som trengs for å hindre at planeten vår brenner opp. I denne kampen kan

han bruke sin pondus som biolog, som gjør at hans uttalelser veier betydelig tyngre enn sportsjournalister som intervjuer Siv Jensen om bærekraftig petroleumsindustri i Barentshavet. Slagordet som står på hjemmesiden hans monbiot.com, forteller om hans agenda; “Fortell folk noe de allerede vet, og de vil takke deg for det. Fortell dem noe nytt, og de vil hate deg for det.” Han er ikke journalist for å få venner.

George Monbiot ble født 27. januar 1963 av moren Rosalie etter at hun omtrent ni måneder tidligere hadde gjort det som må til, med Raymond Monbiot. Begge foreldrene hans er dypt involvert i det Konservative partiet i Storbritannia, som er en litt annen vei å gå enn den sønnen deres har valgt. For tiden bor George i Oxford med sin kone og deres datter. Samtidig som han skriver, har han en rekke professorater og underviser i politikk, miljøvitenskap, filosofi og miljøpolitikk på ulike universiteter.

Erklært død

Via hjemmesiden sin forteller han at hans journalistiske karriere begynte da han var ferdig utdannet biolog. Da bestemte han seg for å reise ut, og gjennom bøker og artikler fortalte han verden om den

uretten han var vitne til. I følge ham selv valgte han livet fremfor pengene. “De syv årene jeg jobbet i den tredje verden klarte jeg å holde utgiftene mine nede på 3000 pund (36 000 kroner) i året. (...) Hvis du klarer deg på 3000 pund i året er du seks ganger så fri som en som trenger 18 000 pund for å klare seg.” Han dro på undersøkende reiser til Indonesia, Brasil og Vest-Afrika. Der ble han skutt på, banket opp av militærpolitiet og stukket i koma av giftige bier. Han kom tilbake til Storbritannia fra et sykehus i Kenya, der han hadde blitt erklært død etter å ha lidd av hjernemalaria.

Revolusjonær realist

Monbiot er en kreativ idealist med én fot plantet i de politiske realitetene, og én i den sosiale bevegelsen som vil røske ting opp med roten. Han mener at en av de viktigste egenskapene til en sann revolusjonær, er evnen til å kunne forestille seg en annen verden, som er helt annerledes enn tingenes tilstand for øyeblikket. Det er kun da vi kan få til faktiske endringer.

Selv om George Monbiot er en mann med en klar agenda og på lag med flertallet i verden, de fattige, har han en evne til å forholde seg forbausende lite forutinntatt når noen foreslår noe nytt eller ny viten legges frem. Derfor er det ofte han skuffer tilhengere og overrasker motstandere i sine ytringer, men uttalelsene hans er alltid godt forankret i den virkelige verden. Han understreker at hans oppgave er å komme med forslag, mens det er vår oppgave å komme med andre forslag hvis vi er uenig med han. Eller jobbe for å gjennomføre politikken hans hvis vi er enig med han. For å la være ting slik de er nå, er ikke et seriøst alternativ. I følge ham selv krever også hans lille økologiske grønnsakshage nytenkning for at den skal overleve.

Brannmann

Heat: How to Stop the Planet Burning
Penguin Books, 304 sider

I hans nye bok, *Heat*, prøver han å gi oppskriften på hvordan vi i de industrialiserte landene kan kutte CO₂ utslippene våre med 90 % innen 2030.

Dette mener han er nødvendig for at temperaturøkningen ikke skal komme på over to grader, noe som medfører at mange selvforsterkende mekanismer vil starte slik at planeten kommer til å slippe ut mer CO₂ enn den absorberer. Boka er kynisk konkret, og han forkaster alle løsninger, uansett hvor gode intensjoner som ligger bak, hvis ikke forskning viser at disse løsningene fungerer i dag.

Ensomme idealister

Monbiot er uten tvil optimistisk, uten å bli naiv. Hvis man er pessimist, er man allerede dømt til nederlag. Han

ser begrensinger i hva vanlige folk vil gå med på av anstrengelser for å redde verden. Derfor er de fleste endringene han foreslår i *Heat* lagt til et statlig nivå, slik at de nødvendige tiltakene må gjennomføres av alle. Slik det er nå er det lett for en ensom idealist å miste motet når han investerer i en sparepære, samtidig som han ser at naboen har dekorert huset sitt med så mange julelys at de trekker mer strøm enn en middels stor bygd gjør på en kald vinterdag.

CO₂ kvoter

Grunnlaget for den nye politikken er en personlig CO₂ kvote som alle borgere blir tildelt like mye av og som er gratis. Denne bruker man hver gang man handler gass, elektrisitet, drivstoff og tog- eller flybilletter. Hvis man vil bruke mer enn kvoten sin må man kjøpe mer av en som ikke har brukt opp sin. På den måten får man en personlig frihet til å gjøre hva man vil, innefor de rammene som denne kvoten setter, samtidig som presset på industrien og staten til å levere mer miljøvennlige alternativer, øker.

Vi må slutte å fly

Bedre hus, internetbaserte supermarkeder, bedre kollektivtrafikk, fornybare energikilder og CO₂-lagring skal hjelpe oss med å redde planeten og oss selv. Saltvann i grunnvannet, hyppigere stormer og en vannstand som oversvømmer store deler av de bebodde områdene i verden. Han finner løsninger for en 90 % CO₂ reduksjon for alle områder i samfunnet. Alle bortsett fra ett. Det finnes ingen reell erstatning for fly. Og fordi internasjonale flygninger, som står for 80 % av utslippene fra flytrafikken, ikke omfattes av noen avtaler landene er gjort om reduksjon av klimagasser, er ikke industrien særlig presset til å finne på bedre løsninger. Vi må rett og slett fly mindre. Han avslutter boken *Heat* med 48 sider kildehenvisninger og en liste over organisasjoner man kan engasjere seg i hvis man vil hjelpe til med å slukke brannen.

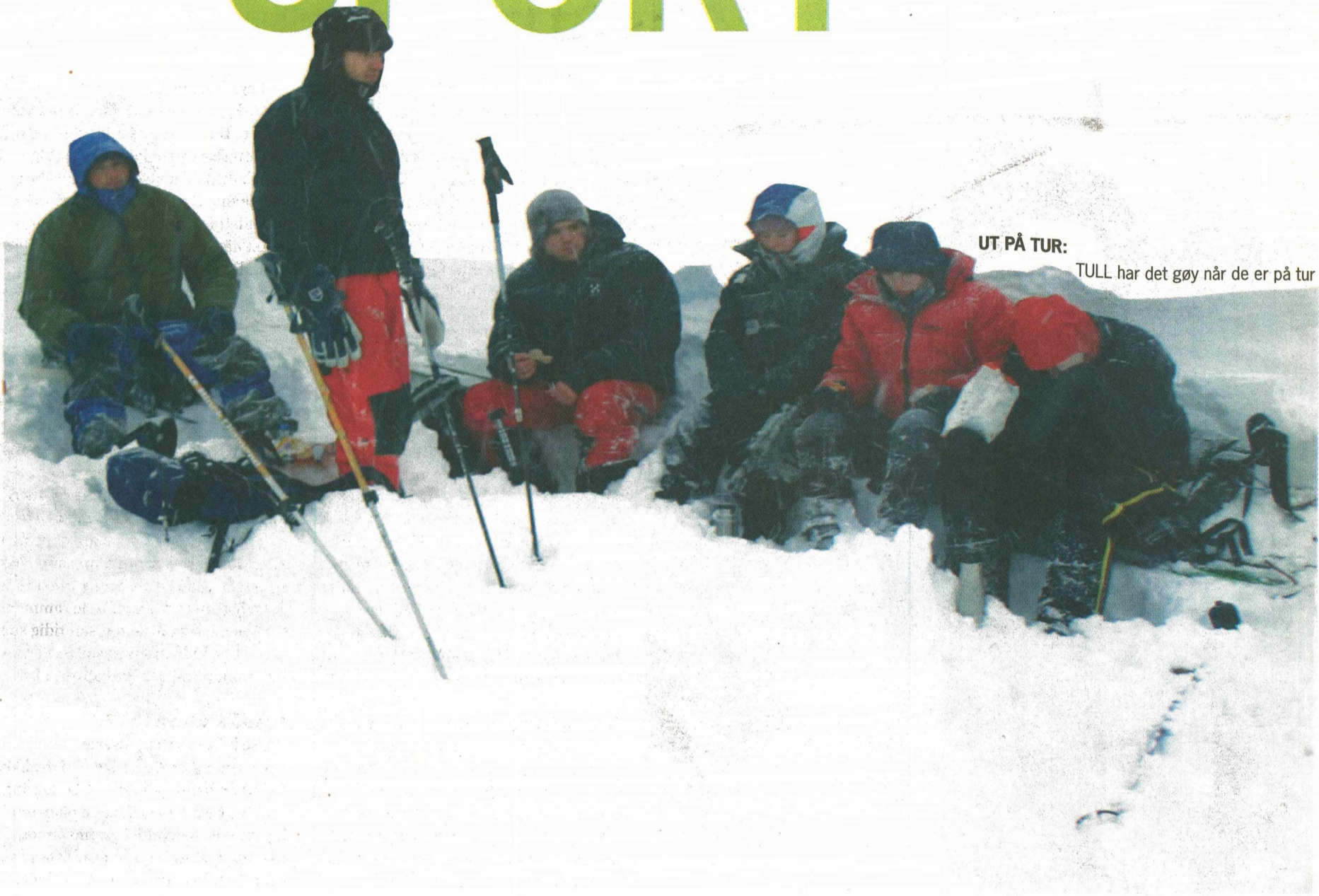
Les mer på turnuptheheat.com

Bibliografi:

Heat: How to Stop the Planet Burning
The Age of Consent; Manifesto for a New World Order
Captive State: The Corporate Takeover of Britain
No Man's Land: An Investigative Journey Through Kenya and Tanzania
Amazon Watershed
Poisoned Arrows: An Investigative Journey Through Indonesia

EIK MJELVA KOLSTRUP

UT PÅ TUR:
TULL har det gøy når de er på tur

Tull er full

Tromsøstudentenes Utrakka Låm laug har vært ute på tur. For dem handler det om snø, fart, fest og moro.

Den gamle bodegaen i administrasjonsbygget er god og varm og fylt opp med festglade studenter. De trosset snø og vind og spente på seg skiene denne skredutsatte dagen. Heldigvis gikk de på et "snilt" fjell, uten skredfare og med slakke bakker. De kan derfor feire en vellykket tur med fest og moro.

Sikkerhet

Marit Eidissen er leder for TULL og forteller at sikkerheten er viktig. "Vi setter krav til medlemmene våre. De må kunne bruke skredutstyr, og de må kunne gå på ski. Rett og slett på grunn av sikkerheten". I dag gikk turen til Ullstind, et av de snille fjellene, så

alle medlemmene skulle kunne ha forutsetning for å være med.

En fin tur

Thomas Bjerke Hilde (22) er filmansvarlig i TULL og er veldig fornøyd med turen i dag. "Det var mange folk med i dag. Flere enn en skulle trodd. Og alle var motiverte og erfarne." Været derimot var så som så. "Men på toppen var det sinnsykt bra. Klart og fint." sier Thomas. Som tittelen tilsier er det Thomas som har ansvaret for å filme på turene. Filmene blir vist på festene etterpå. For oss som kanskje aldri kommer oss til så bratte bakker kan vi se hva vi går glipp av på Flyt. De viser nemlig filmer fra TULL sine turer.

Tromsøstudentenes Utrakka Låm laug

TULL står for Tromsøstudentenes Utrakka Låm laug. Hva nå det betyr. For tiden teller de om lag 50 medlemmer. Dette er tromsøstudenter som liker å gå på ski eller snowboard, helst nedover

og med mye fart. De har arrangementer hver annen helg, for det meste toppturer. Ellers kan de finne på å dra til Lyngen og ligge i telt, eller til Narvik for å være i anlegget der. Hver tirsdag trener de styrke og driver med ballsport for å komme i god form. I tillegg til turer og trening kan TULL tilby skredkurs for medlemmene. Det er et krav for å få være med at man kan håndtere skredutstyr, og gjennom TULL får man altså dette kurset til en billig penge. Ellers må man ha den bekledningen og skiferdighetene disse turene krever.

Sosialt

Både Marit og Thomas er enige om at det sosiale er en viktig del av TULL. "Jeg ble med for å få kontakt med andre som liker å stå på ski. Man trenger i utgangspunktet ikke være mange for å gå på en tur, men det er jo ikke alle som kjenner folk når de kommer hit til Tromsø. TULL er en god anledning til å få venner som er interessert i det samme som deg."

Thomas sier at å være med i TULL først og fremst er gøy. Han har vært med siden i høst og har fått mange nye venner, han har til og med flyttet sammen med noen han møtte her. "TULL er en veldig sosial arena!" sier han fornøyd.

God stemning

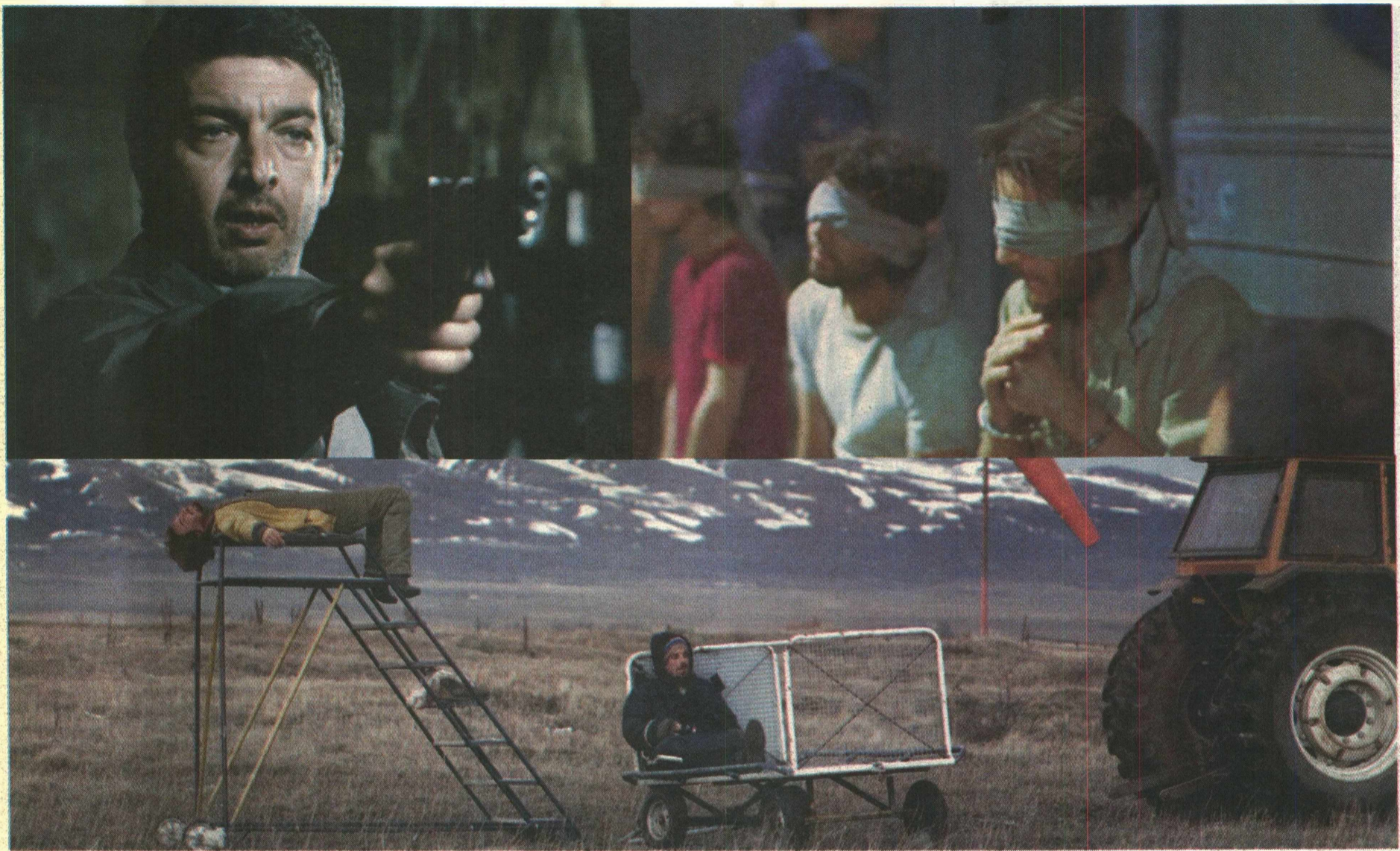
Festen er som nevnt tidligere i full gang. Utropias utsendte blir oppfordret til å be kongen om bedre snøforhold, den filmansvarlig bare MÅ danse til sangen som blir satt på, og noen har knust en flaske øl. For Utropia er nok festen over for denne gang, og med lyden av dans og latter i ryggen forlater jeg lokalet, overbevist om at hva nå Tromsøstudentenes Utrakka Låm laug betyr, så høres det i hvert fall gøy ut.

KJERSTI HELLESØY
KNUT HOLTER RYGH (FOTO)

KULTUR | TIFF'07

Et argentinsk filmmirakel

Med fem filmer var Argentina det andre best representerte landet på Tromsø Internasjonale Filmfestival. Seks år etter landets økonomiske kollaps er det virkelig noe på gang i argentinsk film.

I 2001 sto Argentinas hovedstad Buenos Aires i brann. Voldsomme opptøyer dominerte i flere uker. Argentinas økonomi hadde nemlig kollapset totalt. Landets valuta hadde stupt og folks sparepenger hadde ikke lenger noen verdi.

Årene i forkant hadde landet vært totalt politisk skakkjørt av demokratisk valgte politikere. Nedtynget i utenlandsgjeld ble landet så tvunget av det internasjonale pengefondet til å privatisere rubbel og bit til det ikke var mer igjen. Middelklassen var totalt eliminert. Valutaen pesos ble nærmest erklært verdiløs. Argentina var rett og slett tomt for penger. Det som engang var verdens rikeste land var nå preget av sult og krise.

Midt i denne krisen blomstret det opp en filmbølge som ble lagt merke til over

hele verden. Hva er det som gjør at man klarer å få til noe så ressurskrevende som filmproduksjon i et land uten penger?

Hacia un tercer cine

Argentina er et land med en rik tradisjon for skuespillerkunst. I Buenos Aires kan man finne 170 teaterscener og 200 kinosaler. Kommuniserende kunstarter har alltid stått sterkt i tangoens hjemland. De tunge teatertradisjonene har ført til at landet har et jevnt og godt tilsig av nye skuespillertalenter. På 1960-tallet opplevde Argentina sin første filmboom. Parallelt med den politiske motkultur som preget verden på denne tiden dukket regissørene Fernando Solanas og Octavio Getino opp og sto i spissen av en bølge med progressiv latinamerikansk film. De laget en erklæring, "Hacia un tercer cine" (mot en tredje filmtradisjon) og banet vei med radikale, revolusjonære filmer med utgangspunkt i sosialrealisme og politikk.

Tilbake fra eksil

Da militærjuntaen kom til makten i 1976, flyktet disse filmskaperne ut av landet. Noen av dem dro til Cuba hvor de kom under vingene til det store nasjonale filmapparatet. Under det høyreekstreme diktaturet i Argentina på 70-tallet lå filmproduksjonen stille. Juntaen forfulgte nådeløst ett hvert forsøk på kritikk av det sittende regimet. Filmproduksjonen

vokste så frem igjen da diktaturet ble fjernet i 1983. Filmfolket i eksil kom tilbake og man fikk en ny glød. Fernando Solanas fortsatte der han slapp og hadde også internasjonal suksess med filmen "El Viaje" som kom i 1992. Samtidig kom også nye stjerneskudd som Carlos Sorin og Maria Luisa Bernberg. Sorin flyttet fokus ut av Buenos Aires storbyjungel og mot det øde Patagonia. Bernberg hadde et annet fokus. Hun fortsatte den politisk tråden fra 60-tallet og ga filmene sine en feministisk vinkling.

I denne perioden var Argentina politisk ganske ustabil. Landet hadde kvittet seg med diktaturets åk, men demokratiet skranglet likevel. Ingen vet med sikkerhet hva som egentlig skjedde med landets økonomi i denne perioden. Det har gått rykter om politikere med hemmelige bankkontoer i sveits og stygge hensikter. Det får vi nok aldri vite. Men det man med sikkerhet vet er at landet hadde strak kurs mot undergangen. Liberaliseringstiltakene Argentina ble påbudt av verdensbanken og det internasjonale pengefondet å gjennomføre, gjorde bare vondt verre med økonomien. Landets valuta, pesos, hadde lenge holdt et kunstig høyt nivå før den krasjet fullstendig i 2001. Plutselig var landet konkurs og tomt for penger. Bankene nektet å betale ut pengene folk hadde på konto og landet

ble rammet av fullstendig krise.

Filmrevolusjon

Midt i denne krisen skjer noe ganske utenkelig. I et land uten penger klarer en generasjon med nye unge filmskaper å revolusjonere argentinsk film og står for en bølge som verden legger merke til. Uten ordinær finansiell støtte er de unge regissørene nødt til å være kreative. Et viktig element å ta med er filmfestivalen i Mar del Plata som har opparbeidet seg et internasjonalt navn og har blitt argentinsk films utstillingsvindu for resten av verden. Siden Argentina praktisk talt har vært tom for penger har det betydning en del at spesielt europeiske aktører har fattet interesse og finansiert prosjekter som ellers ikke ville fått tilstrekkelig støtte. På mange måter ser vi økt interesse fra begge sider. Siden denne nye argentinske filmgenerasjonen i økt grad har latt seg inspirere av europeisk film.

Man skal heller ikke undervurdere betydningen av håpet. I et land med brukket rygg er det lettere å ta sjanser. Lucrecia Martel var blant de første stjerneskuddene som dukket opp. I 2001 regisserte hun "Sumpen" og senere "La niña santa" som begge er filmer med tunge stemninger og mye dramatik. Israel Adrian Caetano slapp samme år den etter hvert legendariske filmen Bolivia.

AURA
 Argentina 2005
Regi: Fabian Bielinsky
Med: R. Darin, D. Fonzi, P. Cedron, Nahuel Perez Biscayart

En regissør som virkelig kan sies å la filmene sine prege av tunge stemninger er Fabian Bielinsky. I 2000 lagde han dramakomedien "Nueve Reinas". Men i sin aller siste film før han døde i fjor er han desto dystre. Denne filmen, som deltok i TIFFs program Horisonter, er en nervepirrende thriller som virkelig setter seg i kroppen. En dyreutstopper med problemer med å konfrontere ting havner plutselig i et ransdrama midt i de store argentinske skoger. Filmen tar deg med til de mørkeste sider i menneskesinnet, hvor hovedpersonen i starten leker rundt med omgivelsene før han til slutt innser at han har satt i gang et spill han ikke er i stand til å stoppe. Han må bare fortsette. Dette er en film som virkelig utfordrer deg og sitter igjen lenge etter at den er over.

Flere av disse filmskaperne flytter

settingen sin langt utenfor det hektiske Buenos Aires. Tidligere nevnte Carlos Sorin hadde stor suksess med "Bonbon – El Perro". En vakker historie om en fattig mann på den patagoniske landsbygdas forhold til en spesiell hund. En film som ble svært populær på TIFF i 2005.

BORN AND BRED
 Argentina, Italia, Storbritannia 2006
Regi: Pablo Trapero
Med: G. Pfening, F. Esquerro, M. Gusman, T. Lipan, V. Vescio

Pablo Trapero (35) er en annen regissør som har Patagonia som setting. I filmen "Born and Bred" får vi se historien om Santiago. En mann som etter en grusom ulykke flykter til Patagonia. Her lever han et simpelt liv som jeger i ødemarken. Men hele tiden plages han av fortiden. Når han rømmer til Patagonia er det på mange måter en metafor for hans flykt fra seg selv.

Den nye generasjonen med filmskaperne har ikke vært like politiske som den foregående filmbølgen på 1960-tallet.

Men krasse politiske filmer har det kommet likevel. I 2004 slapp gode gamle Fernando Solanas filmen "Memorias del Saqueo", som var en dokumentar fra opptøyene under krisen i 2001. Den retter et skarpt politisk blikk på den politiske bakgrunnen for kollapsen.

CHRONICLE OF AN ESCAPE
 Argentina 2006
Regi: Israel Adrian Caetano
Med: L. Delgado, M. Marmorato, N. Casero, P. Echarri, R. de la Serna

Regissøren av Bolivia, Israel Adrian Caetano, har muligens laget den filmen med det sterkeste politiske budskapet av alle. "Chronicle of an Escape" vant kritikerprisen Aurora under TIFF 07. Og det er ikke ufortjent. Denne filmen tar utgangspunkt i det blodige militærdiktaturet mellom 1976 og 1983. Over 30 000 mennesker forsvant sporløst i denne perioden. Caetanos film tar utgangspunkt i historien til fire venstreradikale som faktisk greide å rømme. Skildringene av den torturen de blir utsatt for er uhyggelig sterk. Man

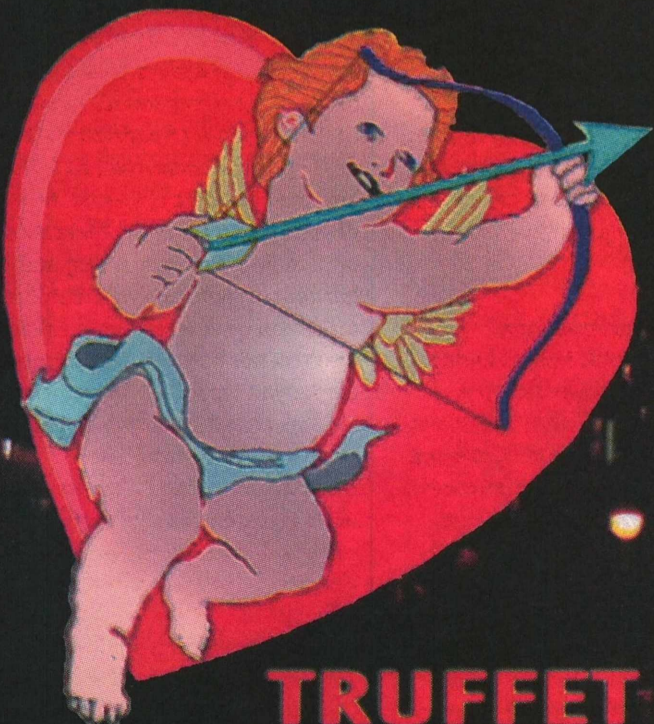
se ikke så mye av den direkte volden. Men de Caetano har en nær bildebruk og gode virkemidler som gir deg inntrykk av å føle volden uten at du egentlig ikke ser den. Dette er en film som virkelig river deg i stykker. Voksne mennesker rundt meg gråt når filmen var over. En så sterk skildring av skjebnen til virkelige mennesker er det sjeldent man opplever på film. Vi skal være glade for at denne filmen nå er sikret norsk distribuering takket være prisen fra TIFF.

Argentina er et land som har utviklet en filmkultur som verden må regne med. Omsider ser det ut til at landet greier å løfte seg økonomisk, snart seks år etter kollapsen. Med filmindustrien som et lokomotiv, er det med rette at verdens øyne nå mer og mer rettes mot denne stolte nasjonen i sør.

TEKST ROBERT VANGSTAD UTVIK PRESSEARKIVENE (FOTO)

KJÆRLIGHETSUKA

12-18. FEBRUAR

**TRUFFET AV AMORS PIL?
 BRUK KONDOM OG ELSK MED STIL!**

CHLAMYDIA SMITTER VED SAMLEIE UTEN KONDOM. DE FLESTE CHLAMYDIA-SMITTEDE HAR INGEN SYMPTOMER, OG VET IKKE SELV AT DE ER SMITTET. - HAR DU BLITT TESTET?

Sosialmedisinsk senter - Høstetjenesten
 Søndre Tollbodgt.7 - 9008 Tromsø
 777 90 400 - www.sosialmedisinskisenter.no

Tvibit Helsestasjon for ungdom
 Fredrik Longesgt.29 - 9008 Tromsø
 776 97 861 - www.tvibit.net

SOSIALMEDISINSK SENTER
 DROP-IN TESTING
 MAN-TOR 11:00-17:00
 FREDAG 11:00-15:00

TVIBIT HELSESTASJON
 DROP-IN TESTING
 MANDAG 14:00-18:00
 TIRSDAG 13:00-16:00
 ONSDAG 12:30-21:00
 TORSDAG 14:00-19:00

TVIBIT GRATIS KONSERT
 ONSDAG 14.FEB 19:00

THE FERNETS SPARROW SKINPUPPET
 ... MED FLERE

ONSDAG 11:00-15:00
 UNIVERSITETET
 MSO INFO-STAND

KULTUR

Kulturkommentaren:

Snøen som falt i går

Det snør mye i Tromsø for tida og det skrives det mye om. Jeg tenkte jeg skulle kaste meg på bølgen og produsere litt mer skrift om dette fascinerende, helt utrolige, eksepsjonelle, fantastiske, historiske og uendelige snøværet. Bladet Tromsø spanderte mandagens forside på overskrifta "Jævli mye snø på jævli kort tid", mens Nordlys hadde annonse for snøfresere på lørdagens forside. Det var visst også bare flaks at Sonja kom frem, men om det var et eller flere snøflaks skyld gjenstår imidlertid ubesvart. I det hele tatt går det mye i snø. Selv har jeg gått mye i snø i helga, og noen mindre edruelige sjeler har sikkert ligget i snø. Til våren finner vi sikkert en hel del ting som har ligget i snøen i lange tider. Kanskje til og med uten å ha tatt skade av det.

De som vanligvis ikke er så støe når det gjelder smalltalk nyter gode dager, for uansett hvem man møter eller hvor man møter dem dukker denne snøen opp. De som ikke er så støe i det store og det hele har det kanskje ikke like fett, for snart blir det sikkert glatt. Da jeg var liten lo jeg alltid når noen datt. Nå er det ikke like lett, for ler man av folk uten brodder beskyldes man for å være platt. Ler man derimot av folk med brodder fordi de bruker brodder og sannsynligvis er interessert i broderi, er ikke det fint heller. Personlig heller jeg mot å mene at i denne snøen kan man tillate seg litt mer enn vanlig, fordi "alle lyder pakkes inn i vatt" og dermed hører ingen deg skrike. I hvert fall ikke gamle damer med spark og høreapparat. Det er ikke det at jeg ønsker meg et spark bak, men det kan være lurt å ha en spark i bakhånd.

Jeg skal ikke uttale meg om all denne snøen betyr at verden går dit høna sparker, men hvis høna skulle sparke ville jeg uansett foretrukket ti på taket. Apropos tak så anbefaler jeg alle med tak over hodet om å måke taket for snø, før dere feier for egen dør. Feieren kommer nok uansett i løpet av vinteren og det er mye morsommere å hoppe fra taket og ned i snøen enn å snø ned før hoppet. En som heter Levi skrev en gang at "snø skal falle over snø som har falt", men skal vi tro all snakkingen og skrivingen blir all snø etter dette som å hoppe fra taket etter Wirkola.

CLEMET ASKHEIM

Prisvinnende portrett

KATTEMALER: Jimmy Mirikitani gjør en god figur som seg selv i dokumentaren The Cats Of Mirikitani.

THE CATS OF MIRIKITANI

Regi: Linda Hattendorf

Med: Jimmy Mirikitani, Linda Hattendorf, Janice Mirikitani og Roger Shimomura

Denne filmen ble en av "må-se"-filmene på årets filmfestival. Med rette.

Da regissør Linda Hattendorf møtte den aldrende billedkunstneren Jimmy Mirikitani på gata i New York fant hun ikke bare en menneskeskjebne, men også historien til tusener av japanske immigranter i kjølvannet av hendelsene mot slutten av andre verdenskrig. Mirikitani tegner katter. Han tegner japanske motiver i vakre farger. Men, også andre motiver er tydelige i hans kunst; atombomben som utsletter Hiroshima og hans mors familie, og ikke minst scener fra den amerikanske konsentrasjonsleiren han ble internert i med så mange andre amerikanere av japansk herkomst. Jimmy Mirikitani ble født i USA, men ble plassert midt i ørkenen i intens hete, kulde og epidemiske sykdommer, av grunner helt utenfor ethvert oppegående menneskes fatteevne.

I filmen følger vi Mirikitanis liv både gjennom kunsten og gjennom hans egne bruddstykker av fortellinger - men også i hans daglige liv. I kjølvannet av 11. september flytter han inn hos regissøren, og vi får se hennes forsøk på å finne hjelp gjennom Social Services, noe Mirikitani selv ikke alltid er like begeistret for, men som til slutt lar seg gjennomføre. Filmen tar også for seg letingen etter slektninger som fremdeles kan være i live.

Denne filmen vant Den Norske Fredsfilmpriisen under årets festival, et samarbeid mellom TIFF, Senter for fredsstudier ved UITØ og Studentnettverk for fred. Juryen besto av den palestinske eksil-regissøren Rashid Mashawari som selv deltok med tre filmer under årets festival, Silje Ryeng, mastergradsstudent ved Senteret for fredsstudier og Michael Shapiro fra University of Hawaii, professor i Political Sciences.

Og prisen er vel fortjent, for dette er en film som setter fokus på uhyggelige overgrep mot et enkeltmenneske og et helt folk. Filmen sier også noe om å kunne lære av sin historie, og om hvordan de amerikanske styresmakter går i de samme feller igjen og igjen

- gårsdagens interneringsleire, dagens Guantanamo. Atomvåpen og DPU. Men likevel er historien fortalt med varme og medmenneskelighet, med humor og med en kjærlighet som også smitter over på publikum. En må bli oppriktig glad i denne litt rare gamle mannen med det store hjertet og den store sorgen som ser at hans opplevelser nå gjentar seg i en moderne kontekst.

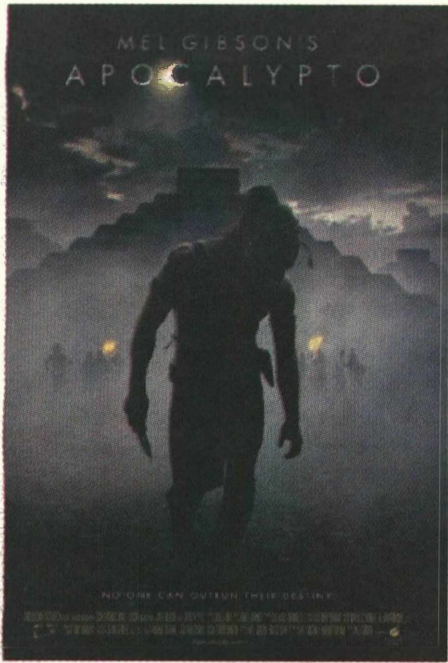
Jimmy Mirikitani har klart seg, på tross av omstendighetene. Han har funnet et nettverk, et sted å bo og funnet familie, og vår glede på hans vegne er stor. Men likevel blir en sittende igjen med en følelse av utallige forspilte sjanser. Hvem vet hva Jimmy Mirikitani kunne blitt, en gang for mange år siden? Om noen bare hadde fortalt han om det returnerte statsborgerskapet en gang på femtitallet, om søsteren som fremdeles lever, om bare....

Men det viktigste og sterkeste i denne filmen er nettopp håpet - å ta en dag av gangen og aldri gi opp.

INGA BÅRDSSEN TØLLEFSEN

Gibson aldri original

APOCALYPTO
Språk: Maya
Regi: Mel Gibson
Med: Dalia Hernandez, Mayra Serbulo, Gerardo Taracena, Raoul Trujillo, Rudy Youngblood

Apocalypto starter i en koselig indianerlandsby med jordnære folk som bare vil jakte og ikke gjør noen fortredd. Man får sympati med stammen

på grunn av deres enkle hverdag og jordnære humor. Helt til stammeidyllen blir forkludret av storsamfunnets onde okkuperanter som forstyrrer dagliglivet med blod, død og ondskap. Indianerne snakker en autentisk mayadialekt for å gjøre det hele mer troverdig. Fremme i mayahovedstaden blir stammemedlemmene utsatt for hån og pinsel mens de venter på å dø. Etter hvert stifter man mer bekjentskap med hovedpersonen Jaguarpote som etter å ha unnsuppet overmakten vil hevne seg mot den. Etter hvert som den ene etter den andre dør er det til slutt Jaguarpote som står igjen mot den brutale fienden. Alt i alt kan man si at Apocalypto er en oppsummering av alt det Mel Gibson står for og har laget. Det er ingenting i denne filmen du ikke har sett før. Og hvis du underveis skulle ta deg selv i å spørre hvorfor du gidder å se den, så får du et godt svar fra Gibson selv når hodet til en av mayabadguysene slår sprekker og blodet spruter i ei tynn stråle ut av hodet. Det eneste overraskende med denne filmen er at Mel Gibson er i stand til å hetse noen andre enn jøder og engelskmenn.

ROBERT VANGSTAD UTVIK

Komplekst raseri

SALVATORE/DAYS OF

RAGE

DAYS OF RAGE
 Salvatore
 Racing Junior (2006)

Etter å ha hørt gjennom Days of Rage for første gang tenkte jeg at dette var skuffende kjedelig. Andre gang tenkte jeg at det var kjedelig, men med noen lyspunkter. Tredje gang tenkte jeg at det var litt kjedelig, men tross alt medrivende. Og ved hver nye gjennomlytting etter dette, hevet plata seg noen hakk.

Stilen er mye den samme som Salvatore er kjent for, en slags eksperimentell, instrumental rocketrance. Musikken er særdeles repetitiv og det er muligens

grunnen til at det virker litt monotont og kjedelig til å begynne med. Men så begynner man å legge bedre og bedre merke til alle elementene som legges oppå de stadig gjentagende rytmene og akkordene. Eksperimentelle lyder, gitarstøy, samplinger, melodilinjer og diverse andre ting blander seg i hop og skaper et meget rikt lydbilde som det tar tid å trenge gjennom. Og selv de stadig gjentagende elementene forandrer seg gjerne en smule fra takt til takt og trenger seg nesten umerkelig inn på hverandre.

En endring jeg synes å spore i forhold til tidligere utgivelser som for eksempel Tempo fra 2002, er at de bruker mer elektroniske lyder og samplinger på denne plata i tillegg til de vanlige gitarlydene, trommene og synthene. Har man tålmodighet nok til å lete gjennom lydbildet, finnes det mye spennende her.

CLEMET ASKHEIM

ANMELDELSER

Gassmaskens venner

KONTROLL PÅ KONTINENTET - HISTORIA OM KAIZERS ORCHESTRA
 Jan Zahl og Paal Audestad
 Tiden Norske Forlag, 2006

Ikke godt å si hvor man skal legge hovedvekt, men en plass, først som sist må det nevnes at denne boka er designa av Tank design. Og nei, de har ikke designet innholdet, altså teksten, men boka ser så bra ut at jeg vurderer å ha sex med den. Ah.. Med det trykket lettet fra brystet må det også sies at dette nok aller mest er boka for de som er hardcore fans av Kaizers. Den er som et album, en billedbok og en bibel, all in one. Fotograf Paal Audestad har fulgt Kaizers siden 2002, noe som har resultert i et helt hærleg billedmateriale. Forfatteren, Jan Zahl, er faktisk broren til Geir "Hellraizer" Kaizer. Han fulgte bandet land og strand rundt på deres turné høsten 2005. Resultatet ble dette praktverket på ca. 270 innholdsrike sider, trykket på kvalitetspapiret Munken Premium Cream, innbundet i stive fine permer.

Kronologisk reise

Vi skal innom 29 punkter på kartet før reisa er over, fra Stavanger til Malmø. Det høres jo ikke så langt ut, men før søta bror avlegges en visitt er vi innom byer som Paris, Barcelona, Amsterdam og München for å nevne noen. Boka er skrevet i jeg person, og for et helvettes arbeide denne mannen må ha hatt med å renskrive notatene sine. Men han har klart det. Vi starter som nevnt i Stavanger, på åpningen av *Maestro Tour 2005*. Den fortellende stilen gjør skildringen av bandet svært levende. Alt så klart godt illustrert med flotte foto. Gjennom reisa får vi høre om historia til

bandet, og jammen blir vi ikke litt kjent med medlemmene i Kaizer-familien også.

Hit et steg og dit eit steg

Vi hopper mellom fortid og nåtid, ettersom bandmedlemmer eller forfatter forteller historier om veien hit og så videre. Det er i grunn vanskelig å trekke ut noe som er spesielt informativt, kuriøst eller spennende, etter å ha lest 270 store sider om et av Norges største band. Men det kan henvises til side 133 og et litt festlig møte med en bunke franske journalister (som også er fans) og deres jakt på å finne ut hvem Mr. Kaizer er. Eller til side 235 hvorpå forfatter, som vokalist, får utlevert en smule pussig gave som et tegn på en fans entusiasme. Eller nederst på side 268 hvor tekniske problemer løses svært kreativt. Viktig å ikke røpe for mye, du skal tross alt lese denne boka. Eller?

Ydmykt

Kontroll på kontinentet - Historia om Kaizers Orchestra er på sitt vis en hyllest til bandet, sett utenifra men også innenifra. Bandet som en helhet, og enkeltpersonene framstilles som gode musikere, flotte mennesker og pussige skruer. Alle de ingrediensene du trenger for å slå igjennom i Norge og omegnen (les: Europa). For de som kjenner Kaizers er dette ei kosebok og for de nyfrelste et flott verk å bli kjent med bandet gjennom, på en ikke direkte musikalsk måte. Boka bør definitivt nyttes.

THERESE-MERETE LINDSETH

KULTUR | WoW

Digitalt samfunn

Hva får 8 millioner mennesker over hele verden til å booke seg foran PC-skjermen flere timer i uka? Jo, *World of Warcraft*, selvfølgelig. Dette fenomenet har tatt verden med storm og har skapt både glede og frykt hos mange.

World of Warcraft er et spill fra det amerikanske spillerselskapet Blizzard Entertainment, som tidligere har stått bak mange banebrytende strategispill i serien *StarCraft* og *Warcraft*, hvor altså *World of Warcraft* er en slags videreutvikling av sistnevnte. I motsetning til Blizzards tidligere spill er ikke *World of Warcraft* et strategispill, men et online-basert masserollespill (også forkortet MMORPG; *Massive Multiplayer Online Role-playing Game*). Dette sier deg kanskje ikke så mye, men henger du med over de neste sidene skal vi gjøre et forsøk på å forklare det.

Raser og klasser

World of Warcraft er som sagt et online-basert datarollespill, hvor man spiller en figur – sin avatar – sammen med flere tusen likesinnede mot andre menneske- og datakontrollerte figurer. Man starter ved å velge én av de to krigende grupperingene i spillet, *Horden* eller *Alliansen*, hvorav hver har fem forskjellige raser. De forskjellige rasene varierer fra troll, orker, mennesker, gnomer og alver. Videre velger man en klasse, som er alt fra krigere til magikere, prester, druiden og sjamaner. Poenget med klassene er at de har forskjellige egenskaper og evner, og klassevalget er derfor avgjørende for hvilken rolle man kommer til å spille i sine eventyr i fantasiverdenen Azeroth.

Utviklingskurven

Det er særlig to sentrale momenter som bestemmer hvor bra din avatar er. Det første er hvilket nivå den befinner seg på. Man starter på det 1. nivået og progresjonen går lineært opp til det 70. nivået. For å gå opp i nivå er det nødvendig å drepe drager, troll, zombier og en hel hærskare av forskjellige monstre. Prosessen med å nå det øverste

nivået kan ta opp til flere måneder, alt avhengig av hvor mye man spiller. Når man går opp i nivå blir avataren sterke og mestrer klasseferdighetene sine bedre – noe som igjen gjør det mulig å drepe større drager og monstre. Foruten nivå er også utstyr sentralt for hvor kraftig man er. Utstyr får man ved å gjøre oppdrag for innbyggerne i Azeroth og ved å drepe monstre.

Laugorganisering

Det mest sentrale i *World of Warcraft*, spesielt etter man har kommet til det 70. nivået, er gildene eller laugene. Dette er grupper på mellom 5 til 100 spillere som går sammen og danner egne fraksjoner. Laugene er viktige i *World of Warcraft* av særlig to grunner. Det ene er det sosiale aspektet: man snakker og spiller daglig med de samme andre personene. Det andre aspektet er det som kalles *raids*. *Raidgrupper* er når man samler en stor gruppe spillere (25 eller 40) og er nødvendig for å kunne ta drager og kjemper som man aldri kunne tatt alene. I slike situasjoner er det svært viktig at de forskjellige spillerne mestrer sin klasse så godt som mulig, for det ligger ofte svært mye taktikk til grunn bak de største

slagene.

Spiller mot spiller

World of Warcraft dreier seg ikke bare om å gå sammen for å slå mot store drager og demoner, men også for å slå mot sine menneskelige rivaler. Som jeg innledningvis var inne på, finnes det to rivaliserende fraksjoner i spillet, *Horden* og *Alliansen*, som ligger i nærmest konstant krig med hverandre. Mange spillere vier tiden sin i *World of Warcraft* til utelukkende å jakte på sine menneskelige motstandere og ta strategiske punkter rundt om i fantasiverdenen.

Skrev bacheloroppgave om *World of Warcraft*

Andreas Nordreide, sosiologstudent ved Universitetet i Bergen, har skrevet bacheloroppgave om *World of Warcraft*. – Hovedfokuset mitt i oppgaven var å se hvordan *World of Warcraft* fungerer som et rasjonelt produkt som er stimulibasert hele veien. All progresjon i spillet, det være seg knyttet til nivå, utstyr og konkurranse med andre spillere, kan veldig lett måles. Dette setter spilleren i en situasjon hvor man

ønsker å maksimere profitten hele veien, forteller Nordreide. – Karakteren man spiller kan hele tiden gjøres bedre og man har veldig god oversikt over hvordan dette kan gjøres og hvor i løypa man ligger, fortsetter han. Nordreide mener dette belønningssystemet i kombinasjon med de sosiale relasjonene man opplever i spillet, er hovedårsaken bak dets popularitet.

– Feil å demonisere

Samtidig som systemet i *World of Warcraft* gjør at man veldig lett blir hekta på spillet, mener Nordreide at det samtidig blir feil å demonisere *WoW* som avhengighetsdannende. – Jeg ble selv veldig hekta på spillet mens jeg holdt på med oppgaven min, og jeg vet dette også gjelder mange andre. Poenget med *World of Warcraft*, og grunnen at spillet er en så stor suksess, er at det finnes ingen pisk, bare gulrot, mener Nordreide og fortsetter: – Enda *World of Warcraft* kan stimulere til overdrevent bruk av tid, mener jeg det blir feil å demonisere spillet på det grunnlaget. Maksimering av stimuli er en generell tendens i dagens underholdningsindustri; se bare på reklameindustrien. Sånn sett er ikke

World of Warcraft et spesielt fenomen, avslutter han.

JØRN NORMANN PEDERSEN

kommentar:

Ikke så ille som alle vil ha det til

Man våkner opp som alle andre, spiser frokost og gjør en del skolearbeid. Så kan det hende at man føler for å sitte noen timer og spille litt *WoW* (*World of Warcraft*). Det er vel ikke stor forskjell på om man gjør dette eller ser på TV i noen timer. Faktisk vil jeg heller påstå at spill er mer interaktivt enn den hjernedøde foringen TV-en ofte gir oss. Etter noen timer med spilling, logger man gjerne av og går på byen for å hilse på sine venner. Kjøtt og blod er tross alt bedre enn digitale framstillinger. Det er ikke utenkelig at vennene man har på byen er de samme som man har i spillet.

Utallige artikler har forklart hvor

forferdelig dette spillet er for mennesker. Hvordan folk mister total kontakt med virkeligheten og spiller i evigheter. Sant, de første dagene man spiller spillet kan mye av tiden gå til akkurat det, som alt annet man får som er nytt. Etter en tid minker ofte den ekstreme interessen og man får et mer normalt forhold til det. Problemet med artiklene som blir skrevet om *WoW* er at de oftest kun gjenspeiler minoriteten og de helt spesielle tilfellene. At spillet blir sammenlignet med dop er nærmest en gjenganger i disse artiklene. Det er i anledning dette viktig å merke seg at det er folk som er like, og ofte mer, fanatiske i andre sjangre enn spill. Det finnes de som leser bøker eller ser på TV hele dagen. "Men det er helt OK, fordi det ikke foregår foran en PC", virker den allmenne oppfatningen å være. I dag er det slik at får noen vite at du spiller *WoW* aktiveres noen stereotyper og sosiale kasus. Det ender ofte med forakt. Siden mange spillere vet om disse stereotypiske oppfatningene, velger mange å skjule sin interesse for spillet – noe som for øvrig ikke bare gjelder *World of Warcraft*.

En av de mest velkjente skrekkehistoriene om dataspillavhengighet er historien

om "den utenlandske gutten". Denne gutten kommer gjerne fra USA, Korea eller Japan. Han kjøper *WoW* og blir så opphengt i dette at han ikke klarer legge det fra seg. Han spiller i flere dager og glemmer å spise. Resultatet er at han dør foran skjermen mens han spiller. Tragisk, veldig tragisk. Vi finner identiske fortellinger i mange aviser og nettsteder også når det gjelder andre spill, ikke bare *WoW*. Er det slik at du rett og slett ikke kan legge fra deg noe når du er begynt med det; det være seg en TV-serie, dataspill eller hvilken som helst hobby, så er det nok neppe et sunnhetstegn – uten at det nødvendigvis har så mye med hobbyen å gjøre. Selvfølgelig, det er viktig å understreke at spill kan være avhengighetsdannende. På lik linje med mange andre medier. Det er også viktig å huske at de fleste som spiller det spillet er helt normale og kan sjonglere spillingen helt fint med både jobb, studier og det sosiale liv. *WoW* er bare et middel for å bekjempe kjedsomhet der og da, det er en hobby – en helt vanlig, uskyldig, ikke-dødelig hobby. Verre er det ikke.

FINN-HENNING JOHANNESSEN

MENING**Likestilt og likesinnet?**

I Utopia 29. november 2006, funderer Kirsti Wester Amundsen over likestilling, feminisme og "den nye mansrollen". Hun hevder i sitt innlegg at kvinner nå har fått så mye makt at vi tar over styringa i samfunnet, at vi ikke lenger har noe som helst å klage over.

Det er riktig, som Amundsen påpeker, at kvinner lever lengre, at flere kvinner tar høyere utdanning, at noen kvinner nå får være med og leke med de store gutta i styrerommene og at flere kvinner tar plass i det politiske rom. Men i følge likestillingsbarometeret fra 2005, kan vi likevel ikke si at vi lever i et likestilt samfunn og som gruppe har kvinner slett ikke forbigått noen som helst.

Over halvparten av norske studenter er kvinner, og i 2004 var 64 % av alle uteksaminerte kandidater ved norske universiteter og høyskoler kvinner. Likevel ligger andelen av kvinnelige professorer ved norske universiteter kun på 16 %. I næringslivet er kun 22 % av topplederne og 14 % av styrelederne i norske foretak kvinner. I Norge, som har Europas mest kjønnsdelte arbeidsmarked, tjener kvinner fortsatt mindre enn menn, og i 2004 utgjorde kvinner kun 19 % av alle arbeidstakere som mottar over 300 000 kroner i lønn per år (tall fra likestillingsbarometeret 2005).

- Kvinner vinner!, sa Dagbladet. Men hva er det vi egentlig vinner? Vi vinner ikke professorstillinger. Vi vinner ikke likelønn og større økonomisk frihet. Vi vinner ikke muligheten til å være med på å forme verken samfunnet eller næringslivet på lik linje med menn. Noen oppnår enkelte av disse seirene, men om vi ser strukturelt på det står utviklingen likevel tilnærmet stille.

Ofte når man snakker om likestilling og feminisme, blir man møtt med spørsmål og kommentarer som "hva med mannen?," skal kvinnene nå overta samfunnet?" og "menn taper på likestillingen". Det er helt åpenbart at feminisme og likestilling fører til at menn taper makt. Det sier seg selv at når man har en skjev maktfordeling mellom to grupper må den ene gi fra seg makt! Dersom menn for eksempel sitter på nitti prosent av makten mot kvinnens ti, må menn som gruppe gi fra seg en del makt for at den skal bli jevnt fordelt mellom kjønnene.

Likevel vil jeg ikke hevde at menn vil tape så fryktelig mye på likestilling og feminisme. Dagens kjønnsdelte samfunn fører til begrensninger også for mannen, da spesielt knyttet til hjem

og familie i heterofile forhold. Mannen har for eksempel ikke like mange rettigheter knyttet til fødselspermisjon og foreldreskap. Når det kommer til

hva som skjer på hjemmebane, er det som oftest kvinnen som har mest makt over organiseringen

av husholdningen. Denne makten må selvfølgelig også fordeles, slik at menn vil få mulighet til å ta del i familieliv og barneoppdragelse, mens kvinner vil få mulighet til å satse på en karriere, samt få muligheten til å bruke like mye tid på fritidsaktiviteter som menn.

Jeg tror ikke på Amundsens oppfattelse av at kvinner og menn er utstyrt med spesielle egenskaper og instinkter fra naturens side. Jeg tror ikke på

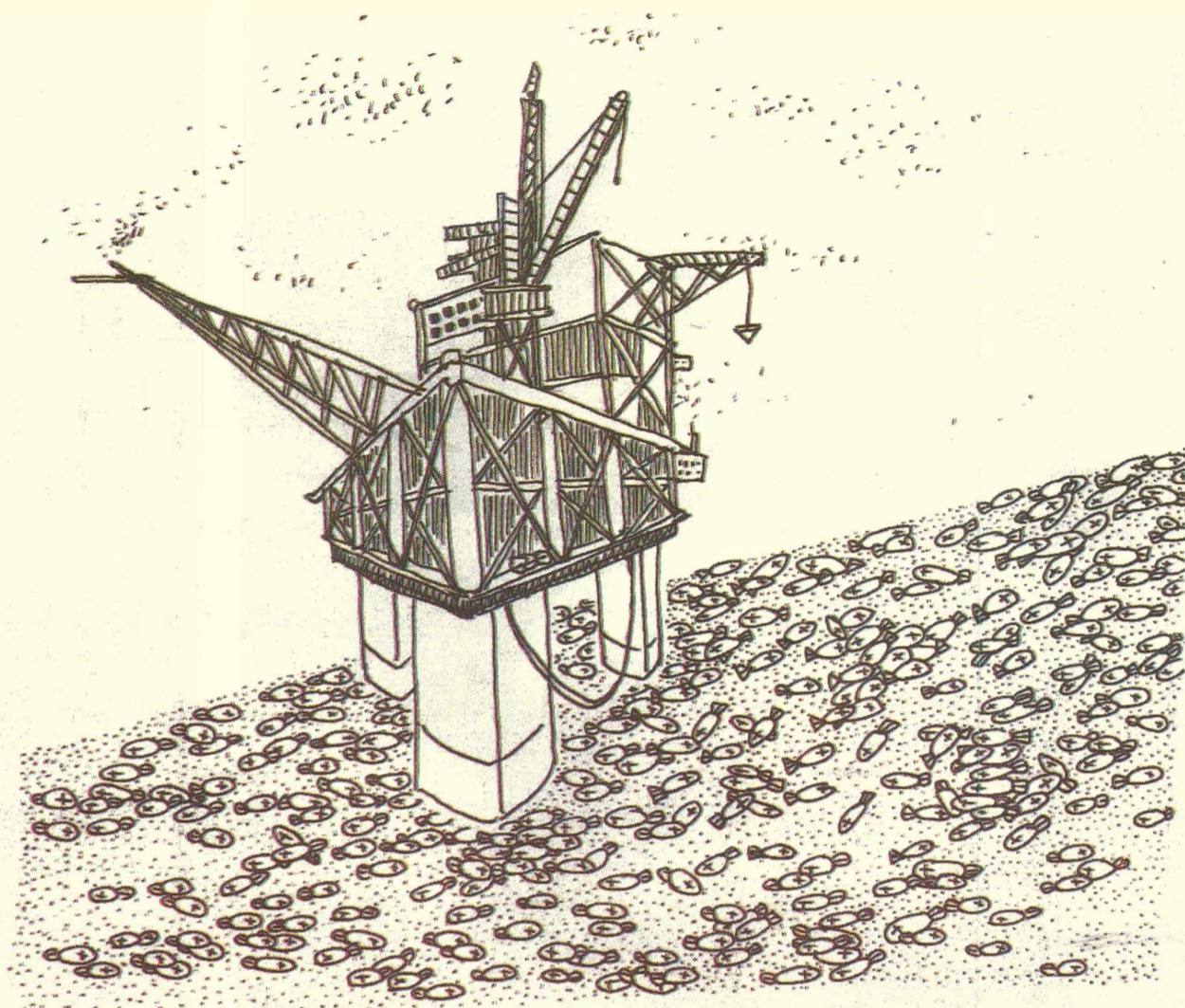
"kvinnelige" og "mannlige" essenser som definerer bestemte særtrekk ved kvinnens og mannens psyke. Dette kan man blant annet se ved at hva som har blitt definert som "kvinnelig" og "mannlig" opp igjennom historien, har endret seg i takt med samfunnet. Jeg tror vi blir sosialisert inn i spesifikke samfunnskapte kjønnsroller fra fødselen av, når jenter blir svøpt inn i rosa og gutter i lyseblått, og når jenter blir satt til å leke med dukker og lekekjøkken, mens gutter skal leke med biler og lego technics. Jenter blir oppdratt til å være passive, mens gutter blir oppdratt til å være aktive og deltakende. Kanskje grunnen til at det er manko på gutter på Amundsens danseskole er at kjønnsrollemønsteret lærer oss at ballett er mest for jenter, mens gutter helst skal spille fotball?

Amundsen tar i sitt innlegg til orde for

å gjenreise "gentle mannen". Hun vil ha roser og romantikk, og vil helst slippe og åpne døren selv. Det er helt greit for meg at noen ønsker dette, men dersom man ønsker at mannen ikke skal være undertrykt, kan man ikke samtidig stille krav og betingelser til hva man selv ønsker at menn som gruppe skal oppfylle. På samme måte vil kvinner som gruppe være undertrykte helt til samfunnet slutter å stille krav til hvilke egenskaper og verdier vi skal være i besittelse av.

**IDA LØKEN KILLIE
ANE ELENA JOHANSEN (ILLUSTRASJON)**

Bærekraftig handlekraft

Det er ikke ofte politikere får skryt for å ta seg tid til byråkrati. Vi tenker ofte på politikere som handlingslammede dresskledde menn og kvinner som har mistet alt av kreativitet og tiltaksevne. De står på talerstolene og spyr ut selvfølgeligheter blandet med tannløse tall og uendelige resolusjoner, mens folket de er valgt for å tjene, står på sidelinjen og gjesper, hvis de i det hele tatt har gidet å møte opp.

Under Arctic Frontiers konferansen hørte jeg Siv Jensen snakke om "balansen mellom miljø og økonomi i Arktis". Da hudflettet hun trege byråkrater som er mer opptatt av å utrede enn å gjennomføre politikk. Så langt er jeg med henne, men når Siv Jensen blander sine naive analyser med krav om kortsiktighet, er hun en farlig flørt for lokalpolitikere som faktisk skal bo her etter at det er slutt på oljen. For, ja, oljen kommer til å ta slutt en dag. Men fordi oljebransjen er de mest effektive lobbyistene, havner raske utredninger ofte i favør av de pengesterke og samvittighetsløse.

Noe av problemet er at folk i nordområdene opplever at den politikken som er best for miljøet, vil innebære en status quo for dem. Nordområdesatsningen sier "ja takk, begge deler", og Odd Roger Enoksen motsier seg selv når han vil ha bærekraft, miljøvern og forebyggende tiltak mot klimaendringer, samtidig som han

inviterer antikke oljeselskaper inn for å pumpe opp petroleum. Jeg mener at den eneste løsningen er å innføre et aktivt vern, og samtidig satse på en industri basert på fornybare og miljøvennlige ressurser. Først da vil vi ha et handlekraftig alternativ til kortsiktigheten som råder nå.

Siv Jensen og partiet hennes spiller på politikerforakt og utålmodighet når hun appellerer til folk flest med handling og konkrete tiltak. Nå har det gått så langt at FrP ikke en gang trenger å bortforklare konklusjoner som viser seg å være riv ruskende gale. Ethvert forsøk på en mer konstruktiv debatt med kartlegging og statlige komiteer, avfeier de som unødvendig byråkrati og passivitet. Dette gjelder også i kampen om ressursene i nordområdene. Regjeringens nordområdesatsning har fått kritikk fra mange hold, inkludert undertegnede, fordi den nesten bare inneholder utredninger og gode hensikter, men få konkrete tiltak i miljøspørsmål. Utredninger tjener ofte flertallet og miljøet, men når opposisjonen står på sidelinjen og hisser til kappløp om utdeling av konsesjoner, er det få som har nok tålmodighet til å vente, uansett hvor bra det man venter på er.

Spørsmålet er hvorfor politikere ikke anvender det gode gamle føre var prinsippet, og dropper hele tanken om oljeutvinning i ett av verdens mest sårbare områder. Alle innrømmer at

petroleumsvirksomhet er en kalkulert risiko, og jeg vet ikke om det er så lurt å stole på kalkulatorene til investeringskåte politikere, når det er selve livsgrunnlaget i nord som står på spill. De vil at vi skal investere i en industri som er en av de mest forurensende både lokalt og globalt, og bygge plattformer som kun vil kunne ses på museer og rustende i havgapet om noen år. Det lukter ikke bærekraft.

Det vi trenger er politikere som kan kombinere handlekraft med bærekraft, og komme med noen ja-forslag, som befolkningen her oppe opplever som mer enn å hermetisere naturen og samfunnet deres. Folk flest er lei av naturvernere som bare roper nei, og ikke foreslår en alternativ politikk som vil innebære nyskaping. Vi trenger politikere som har ryggrad til å kunne stå ute i stormen langs kysten i landsdelen, slik at de kan innse at Nord-Norge spesielt og Norge generelt vil vinne på å bli et foregangsland innen fornybar energi basert på den kraften som omgir oss her dag. I stedet for å bygge oljeplattformer, må vi bygge kunnskap.

Kunnskapsoppbygging og storsatsninger står det mange fagre ord om i regjeringens nordområdesatsning, men ord kan være farlige. Overoptimistiske mål og visjoner luller oss inn i en falsk trygghet om at politikere faktisk tar problemet på alvor. Det eneste de egentlig gjør er å vinne en kort applaus når målet settes, og prisen er ikke mer

enn et likegyldig trekk på skuldrene når målet ikke nås. Politikere kjøper tid og godvilje, og de fagre ordene gjør oss tafatte, fordi vi tror at politikere faktisk vil gjennomføre det de har lovet.

Opposisjonen har klart å vri problematikken om petroleumsutvinning i nordområdene om til et retorisk spørsmål der man kan velge en aktiv handling som innbærer oljeutvinning, på den ene siden, eller passivitet og gjerdesitting på den andre. Forskjellen på Fremskrittspartiet og regjeringens partiene, er egentlig bare at sistnevnte er flinkere til å kjøpe godvilje fra naturvernere ved å love gull og grønne stortingstutredninger. Det vi trenger er noen som kan blande sine gjennomtenkte analyser med krav om langsiktighet. Noen som kan gjennomføre en politikk som virkelig vil være bærekraftig, og som kan sikre landsdelen og denne deilige jord i overskuelig fremtid. Da ville man vist handlekraft og positivitet. De sentrale beslutningstagernes rolle er ikke å gi etter for pengesterke lobbyister, men å kunne tenke lengre enn utålmodige og godtroende lokalpolitikere.

MENINGER

Tøft debattklima

Studenttingsrepresentant Frank Otto Olsen skrev på kronikkplass i forrige utgave av Utopia om avisas dekning av studenthuset Driv, og da spesielt om saken "Regnskapsrot", som sto på trykk i Utopia nr. 15/2006. Olsen stilte spørsmål ved studentavisas rolle, og oppfordra redaksjonen til å "tenke nøye igjennom hva dere skriver" og "ikke sjonglere med store steiner i et trangt glasshus".

Etter å ha lest gjennom den etter hvert mye omtalte saken på nytt sitter vi igjen med spørsmålet – hvorfor tar Olsen (og andre) slik på vei?

Saken handler i korte trekk om at Drivs regnskap ikke skiller mellom den ideelle og den kommersielle driften på utgiftssiden, det vil si at ingen vet om selskapsdriften på studenthuset faktisk genererer overskudd, i og med at vareinnkjøp, lønnsutgifter med

mer ikke er tallfesta. I saken uttaler studentstyreleder Øyvind Johnson at dette er enda et argument for en avvikling av den kommersielle driften, siden et eventuelt underskudd på selskapsdriften dekkes av semesteravgiftsmidlene. Som redaktører i Utopia i 2006 har

De skriver i e-posten at de ikke ønsker debatt gjennom en tredjepart.

vi gang på gang erfart at debatten rundt Driv blir forsøkt bremsset. Da regnskapsaken kom på trykk sendte styreleder og daglig leder på Driv ut en e-post til cirka 150 personer, heriblant Driv-frivillige, representanter i studentdemokratiet, ansatte i Studentsamskipnaden, en journalist fra bladet Tromsø, etc., også med kopi til Utopia. I e-posten skriver de at de ikke ønsker en debatt om driften av Driv gjennom tredjeparten Utopia, og de presenterer i e-posten sitt "egentlige syn" på saken, til tross for at begge hadde fått artikkelen til gjennomlesing og sitatsjekk i sin fulle lengde i god tid før den sto på trykk. For øvrig må vi understreke at

Drivledelsen har fått sitatsjekk hver gang de har uttalt seg i det foregående år, blant annet om Drivs økonomiske underskudd og om studenthusets lønnsutgifter.

I Olsens kronikk oppfordres Utopia til å forholde seg mer "faktaorientert og ryddig", og i e-posten fra Drivledelsen, som også Olsen er mottaker av, antydes det flere ganger at det er feil i artikkelen, uten at disse feilene noen gang konkretiseres. Både i denne saken og i andre saker om driften av studenthuset avvises det som er uenighet i forhold til journalistisk vinkling eller fremstilling av en sak, som feil i fakta. Slik avfeier man debatten.

Frank Otto Olsen skriver i sin kronikk at saken om Driv-regnskapet skaper unødig splid mellom grupperinger i studentmassen, og at Utopia heller skal gi studentene "objektiv informasjon om egen studiehverdag". Vi er uenige. Utopia er ikke og skal ikke være et telegrambyrå som gir studenter

"objektiv" informasjon. En avis skal skape debatt, enten ved å gjengi ulike personers uttalelser, eller ved selv å uttale noe. Det er en selvfølge at når personer siteres i avisa står det for deres egen regning, ikke redaksjonens. At Utopia-journalisten stiller ubehagelige spørsmål i regnskapsaken betyr at han gjør jobben sin (frivillig sådan) og at redaktørene (undertegnede) setter saken på trykk betyr at de fyller sin rolle som redaksjonelle ledere av en avis. At dette sår unødig splid mellom grupperinger i studentmassen, slik Olsen hevder, kan vi ikke forstå. Det handler bare om at å få uenigheter opp i lyset, slik at alle studenter i Tromsø kan være med å debattere, både om studenthuset og studentavisa i et åpent forum, gjerne her, på debattsidene til Utopia.

Clemet Askheim og Emilie Ekeberg
Forhenværende ansvarlig redaktør og nyhetsredaktør i Utopia, 2006.

Skal vi straffes for å ta høyere utdanning?

Stortinget skal i disse dager behandle regjeringens forslag om en ny pensjonsreform. I reformen foreslås det at pensjonsformen går over fra besteårsregelen til alleårsregelen. Det vil si at istedenfor at de 20 beste årene i arbeidslivet legger grunnlaget for pensjon, skal hver tjente krone være med å legge dette grunnlaget. I den forbindelse skal AUF i samarbeid med blant annet Norsk Studentunion (NSU) og Studentenes Landsforbund (StL) markere studentorganisasjonenes krav om at vi studenter må få pensjonspoeng for utdanning. Dette skal skje ved en aksjon foran Stortinget mandag den 29. januar.

Vi studenter reagerer sterkt på de mulige konsekvensene en slik ordning vil kunne få for de av oss som velger å ta høyere utdanning. Det virker som om mange glemmer det faktum at høy utdanning

i mange tilfeller ikke er ensbetydende med høy inntekt! Det synes da noe feil at unge mennesker som velger å ta høyere utdanning, skal få en dårligere pensjon fordi de kommer senere ut i yrkeslivet. Videre vil dette også kunne gi ytterligere forringelse av pensjonen til kvinner. Dette fordi andelen av unge kvinner som tar høyere utdanning er stadig økende. I tillegg til dette er det fortsatt i stor grad kvinner som tar ut ulønnet permisjon i forbindelse med barnefødsler. Vi vet at med dagens pensjonsordning ender kvinner ofte opp som tapere. Vi synes derfor det er flaut for en regjering anno 2007 å gå inn for en reform som fortsatt vil kunne gjøre kvinnene til tapere når det gjelder pensjon.

Et av regjeringens argumenter mot å innføre pensjonsopptjening under studietiden er at studenter uansett vil tjene opp pensjon gjennom å arbeide

ved siden av studiene. Dette er jo direkte latterlig! Det er ikke mange uker siden Kunnskapsminister Øystein Djupedal var ute og ytret sin bekymring over at studenter bruker for liten tid på studiene. Djupedal oppfordret studenter til å øke det ukentlige timetall de bruker på studier. En uttalelse om at "heltidsstudenten ikke er heltidsstudent nok" blir et paradoks når man samtidig legger opp til en pensjonsordning som krever at studenter må jobbe ved siden av studiene for å komme ut med samme pensjonsmuligheter som andre.

AUF, StL, NSU og ni andre organisasjoner foreslår at det blir gitt en pensjonsopptjening tilsvarende 2,5G per år for fullført bachelor og mastergrad. I tillegg må det gis ytterligere pensjonsopptjening per år for studenter med embetsstudier. Det er viktig at Norge fortsetter å være et

kunnskapssamfunn, og det er viktig at trenden med stadig økning av andelen som velger å ta høyere utdanning fortsetter! Men for at dette skal bli mulig, må det bli mer attraktivt å studere – unge mennesker med lang utdanning kan ikke gå ut som tapere i en ny pensjonsordning!

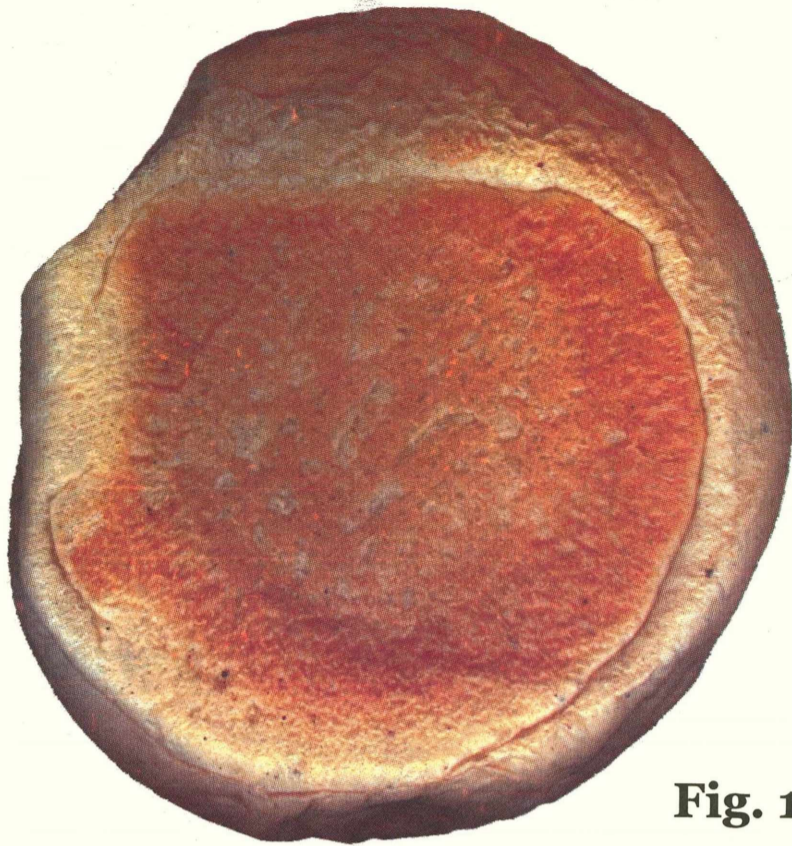
Tone Marie Myklevoll
Leder
Tromsø-studentenes AUF

Utopia beklager:

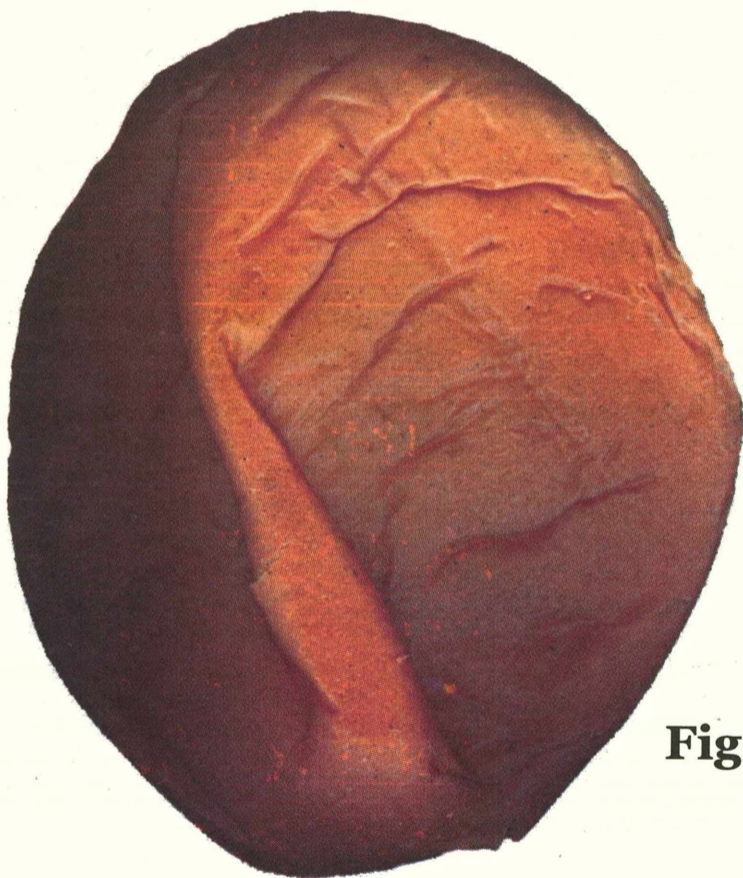
I årets første nummer av Utopia 2007 ble ikke følgende personer kreditert for sine artikler:
Inga Bårdsen Tøllefsen som skrev saken Hva skjer`a TIFF?
Joep Aarts som skrev saken Verdensopera i Tromsø

..en å snakke med?:
STUDENTPRESTEN
77644097 / 91342023

Fig. 1*

Fig. 2**

* Figur 1 - helt alminnelig underside av en bolle

** Figur 2 - Litt sammentrykt, men grei nok overside av en bolle

BLE DU SULTEN NÅ?

-Stikk på bakeriet!

Er du derimot sulten på å skape historie, bli med i studentavisa **Utopia!**

utropia@utropia.no - **www.utropia.no**

Mens vi venter på Nord-Norgebanen

31. januar (onsdag) 2. februar (fredag) 6. februar (tirsdag)

Rådstua
Teater Aksen
"Revolusjon"
18.00
Teater Aksen setter opp sin versjon av George Orwells "Animal Farm" med improvisasjon i høyetet.

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

1. februar (torsdag)

Rådstua
Teater Aksen
"Revolusjon"
18.00

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

Teaterloftet, Kulturhuset
Internasjonalt seminar
"USA og krigen i Somalia"
20.00
Peter M. Johansen, utenriksjournalist i Klassekampen holder innledning. Etterpå blir det fri debatt.

Lillescenen, Kulturhuset
Hanne Hukkelberg
Arr.: Tromsø Jazzklubb
21.00
130,-/100,-

Spiller på sykkelhjul og er kulturredaktørens hemmelige kjærlighet.

Kaos
Desert Highway
Supp.: The Other Cheek
22.00
Tromsøs alibi for blues- og countryrock og nyhetsredaktørens hemmelige kjærlighet.

Rådstua
Teater Aksen
"Revolusjon"
18.00

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

Gamle Bodega
Studentsamfunnet
Tidsmaskinen Vorspiel
18.00
Foill fæst før enda foillere fæst.

Tromsø Kino
Kinopremiere
"Jenter"
Norsk dokumentar om slemme tenåringsjenter.

Tromsø Kino
Kinopremiere
"Bobby"
Amerikansk film om JFK. Visstnok en president de hadde engang.

Driv
Temafest
"Tidsmaskin"
20.00
Den foilleste fæsten av dæm alle.

3. februar (lørdag)

Kulturhuset
Arr.: Grønn hverdag
Bruktmarked
Kjøp og salg av all salgs nips til all slags priser.

Driv, 4.etg
Lørdagsuniversitetet
"Postgangen i Nord-Norge før dampskipet"
13.00

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

Rådstua
Teater Aksen
"Revolusjon"
19.00

Tromsø Kino
"Gjøken"
18.00
Samisk-finsk-russisk samrøre til allmenn forlystelse.

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

7. februar (onsdag)

Tromsø Kino
"Ante"
18.00
Blir Ante reineier til slutt?

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

8. februar (torsdag)

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

Teaterloftet, Kulturhuset
Internasjonalt seminar
"Tett hullene i bistandsbøtta – om skatteparadiser"

20.00
Arr.: ATTAC
Sony Kapoor holder innledning om de utrolige 500 milliardene som forsvinner årlig fra u-land gjennom lovlige og ulovlige typer kapitaflukt. Etterpå blir det fri debatt.

Circa
Jonas Kullhammer m/ Jupiter
21.00
Jazz med Jonas.

Tromsø Kino
"Sågojoga ministtar" (stol på ministeren)
18.00
Skurk blir helt med samisk vri.

9. februar (fredag)

Storsalen, Kulturhuset
Riksteateret
"Karius og Baktus"

16.30 og 18.00
115,-/140,-
Nå glemmer du ikke å pusse tennene dine på en stund.

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

Nuklearpuppy
Lisa Lashes, Jason Cortez, Phil York, Dean Newton, Warner Powers & Steve Lid
@ Ego, Picardy Place, Edinburgh
Scotland
22.00

Bymisjonen, Parkgata 22
Forbundet
"Latin-amerikansk frigjøringssteologi"
20.00

Driv, 4 etg.
Arr.: SSSR
Johan Kitti
22.00
Flerårig vinner av Sami Grand Prix varmer opp til samefest på Driv.

10. februar (lørdag)

Stortorget
Marknad
10.00-16.00

Stortorget
Åpent mesterskap i lassokasting
13:15

Skarphallen
Landskamp i fotball damer mellom Sápmi-Åland
16:00

Hålogaland Teater
Cabaret
18:00

11. februar (søndag)

Stortorget
NM-Sprint reinkappkjøring
13.50

AB VIA

Hørt på desken:

Jørn: – Tenk hvis jeg og Frithjof fikk et barn som het, la oss si, Marianne.

– Da ville nok etternavnet vært den minste bekymringen.

– Det koster dritmye penger for en sånn drit.

– Sett meg på Siv Jensen og ring om det blir aktuelt med porno.

– Var du på Hele Driten på lørdag? – Ka du sa? Breinn skjiten? – Nei, bålrensing bedriver de vel nok av der nede!

Utropia om 30 år:

Studiestøtten for høyere utdanning er nå regulert ned til 30 00,- årlig i stipend og lån fra Statens Lånkasse. En ny rapport viser at 10 av 10 studenter må jobbe deltid i industrigravene på Bjørnøya. – Heltidsstudenten er et

borgerlig ideal som ikke har plass i den post-revolusjonære sosialistiske arbeidsstaten Norge, sier sannhetsminister Pølse Pusedal som vektlegger nødvendigheten av proletær klassesolidaritet fra det småborgelige akademia.